



Ilustruotas Mēnesinis Žurnalas Išeina Worcester, Mass., 25 d. kiekvieno mėnesio. Leidoja "Kardo" Bendrovė.

No. 2



107

VASARIO-FEBRUARY 25, 1917 Metų.

Vol.V. metai V.

**"Dar nėra mums vietos ant žemės."**



Taika iš visur išvyta Teisybei dar akys užrištos. Jo lvi liudėdamos kalba: "Dar nėra mums vietos ant žemės..."



# “KARDO” APŽVALGA

Pažangioji mūsų spauda piktinasi iš Chicagos lietuviškų dentistų — Zymončio ir Drangelio, kad jie draugijų susirinkimuose agituoja už karę.

Mums rodosi, kad neverta pykti ant tų žmonių, nes jų biznesas to reikalauja. Juk visuomet laike karių ir peštynių daugiau dantų buna išmušta, negu ramiam laike.

Kunigai giedojo mums, kad Romos bažnyčios nei peklos vartai nepergalės. Bet žiūrėkite, kaip ta jų bažnyčia juda ir dreba vien nuo sprigčių Mickevičiaus, Strazdo, Jankausko ir kitų “nezaležnių”. O kiek tiems mūsų prabašteliams strioko privaro M.X. Mockus!

Pagalios Šimkus įgavo nugarkaulį ir nors baltas pirštinaites užsimovęs ir drebėdamas iš baimės, vienok išdrįso kunigus Kemešį, Bartušką ir Augustaičiuką pavadinti lietuvių Rasputinais.

Kad Rasputinas būtų gyvas, beabejonės, jis užprotestuotų už jo vardo niekinimą.

Siaip ar taip kalbėsime, o mūsų tautininkai nepripažįsta Lietuvos laisvės. Jie reikalauja tik Lietuvos nepriklausomybės. Jeigu kas tam netiki, tai ve ir prirodymas.

Kuomet tautininkai savo konferencijoj New Yorke nutarė perkrikštyti Autonomijos Fondą, tai buvo pasiūlyta du nauji vardai: Lietuvos laisvės ir Lietuvos nepriklausomybės. Didžiuma delegatų atmetė Lietuvos laisvę, o pripažino tik Lietuvos nepriklausomybę. Vadinasi, jiems neapeiną lietuvių žmonių laisvę, jų gerbuvis. Jiems tik norėtųsi, kad Lietuva turėtų karalių, o žmonės po senovei būtų engiami, išnaudojami. Neveltui ir Lietuvos Atstatymo Bendrovės įkurėjai kalba apie didelius profitus.

“Ir atskaitų negalite gauti iš bažnyčios nuo kunigo, kaip jūs negaunate atskaitų iš saliuono”, — taip nuporino kun. Žilinskas savo pamoksle verbų nedėdienį, 1916 m.

Ir turi šventą teisybę! Jei sykį pinigų atidavei kunigui, jei neturėjai pro-

to jų pats sunaudoti, tad kam dar atskaitų klausti! Kad bažnyčia yra panaši karčiamai — tai šventa teisybė. Tik nuo karčiamos raugo daug lengviau žmogui išsipagirti, kaip nuo bažnytinio.

## KARALIUS MIRTIS.



— Labą dieną, žmonija! Aš pas jus specialiai užkviestas krikščioniškosios civilizacijos.

Mūsų tautininkėliai, pajutę, kad Lietuvos Šelpimo Fonde randasi apie 17,000 dolerių, tuojuos pradėjo šaukti: “Ana, žiūrėkite, Lietuvoj žmonės badu miršta, o jie čionai pinigų laiko!...”

Hm... Kokie jie jautrus ir mielaširdingi link Lietuvos žmonių!

Nusiraminkite! Iš tų 17,000 dol. LSF. jau pasiuntė Lietuvon 5,000 dol., o dar 10,000 rengiasi tuojuos pasiųsti.

Bet paaiškinkite mums, gerbiemieji tautininkai ir klerikalai, kodėl jūs nepasiunčiate Lietuvos žmonėms 100,000 dolerių, surinktų laike Lietuvių Dienos? Mes turime Raudonojo Kryžiaus direktoriaus p. Bicknelio pranešimą, jogei ligšiol per Raudonąjį Kryžių pasiuntėt tik 60,000 dol. O juk iš viso Lietuvių Dienoj buvo surinkta apie 160,000 dol. Vadinasi, dar apie 100,000 dol. pas jus ant rankų. Kam jūs tuos pinigus laikot? Ar pasiuntimui Bartuškos ir Šliupo į Europą? Paaiškinkite!

Klerikalų diplomatai, kaip jau žinoma, lankėsi Washingtone įvairių šalių ambasadorių kanceliarijose. Sugrįžę iš Washingtono jie gyrėsi, jogei visų šalių ambasadoriai juos priėmė maloniai ir žadėjo pasidaruoti dėl Lietuvos nepriklausomybės, tik rusų ambasadorius priėmė juos gana šiurkščiai.

Iš patikėtinų šaltinių mums teko sužinoti, jogei tų dviejų klerikalų pasigirimai apie “malonų priėmimą” visai neturi pamato, nes Anglijos, Francijos ir Italijos ambasadoriai visiškai atsisakė su jais matytis ir kalbėtis. Matėsi ir kalbėjosi su jais tikrai rusų ambasadorius.

Prisikėlė iš numirusių tautiškoji “Tarka”, kuri anais metais, betarkuodama socialistus, nusitarkavo sau liežuvį.

Jeigu draugas Kapsukas savo raštuose būtų taip malonus ir draugiškas, kaip draugiškuose pasikalbėjimuose, tai “dzevaž” socialistiškai laikraščiai nebūtų tarp savęs taip aštriai susikirę.

Ant kiek Amerika šioj karėj neutrališka, ant tiek mūsų S.L.A. srovių santikiuose bepartvyiškas. Amerika visas savo pajiegas — amuniciją, duoną ir pinigus — atiduoda Anglijai, o Vokietijai rodo špygą — ir vis šaukia: “Mes neutrališki! Vokietija laužo tarptautines teises!”

Tas pats ir su mūsų S.L.A. Račkauskas, Strimaitis ir kiti “bepartyviški” visą savo “power” atiduoda į tautininkų liogerį, kad tie smarkiau galėtų mušti socialistus. Ir kuomet socialistai per savo spaudą nurodo, jogei S.L.A. šulai remia tautininkus, tai Račkauskas su Strimaičiu šaukia: “Gevalt! Mus socialistai šmeižia! Mes bepartyviški!”



**"KARDAS"****Illustrated Monthly Magazine.**

Published by Kardas Pub. Co.

149 Millbury Str., Worcester, Mass.

SUBSCRIPTION PER YEAR:

In the U. S. of N. A. .... \$1.00

In Canada and Europe .... \$1.25

Single copy 10c.

**"KARDAS"****Ilustruotas Mėnesinis Žurnalas.**

Leidžia "Kardo" Bendrovė,

149 Millbury St., Worcester, Mass.

PRENUMERATA METAMS:

Amerikoj ..... \$1.00

Canadoj ir Europoj ..... \$1.25

Pavienis num. 10c.

Entered as second-class matter November 10-th, 1914., at post office at Worcester, Mass. under the Act of March 3, 1879.

**"KARDO" SPINDULIAI.**

"Parašų po peticija dėl neprigulmingos Lietuvos!" — šaukia klerikalai ir tautininkai. Dėl visų dievų, vyrai, nesiuskite! Jei pasaulio diplomatai pamatys, kad iš 100 pasirašiusių vos viens temoka rašyti, tikrai kad su savo tais parašais daugiau nesmagumų kaip gero mums iš to bus. Ir nesiuskite minykų ir masazistų į diplomatų koridorius, nes ištisų priversite mus paduoti peticiją, kad tokius "delegatus" nutarabanytų į "booby-house." Sarmata!

—o—o—o—

Kunigų "Tautos Rytas" sako, kad lietuviai prisiekę carui, ir todėl turi jam ištikimi būti. Komentarų nereik. Aišku. Tik paklauskite jus tų papbernių ir carbernių, kurių paralių jie važiuoja į laisvą Washingtono žemę, kodėl nekirmija ir nelažo savo mylimojo "batiuškos" čebatų Rusijoj?

—o—o—o—

Jau seniai po "Lietuvių Dienai," o dar vis tebsipešama. Kapsukas savotiškai čiaudo, "Laisvė" mėgina, kiek gyva, buti jam gera, o "Naujienos" ir "Keleivis" vis matomai nenori autoritetų, orakuliškų neklaidingumų ir diktatūrų pripažint. Kada socialistai tarp savęs pešasi už "gerumą", tad tautininkai su klerikalais už čiuprų vieni kitus pasigriebę po laikraščių dirvonus tąsosi. Klerikalai, matomai, geidžia tautininkams netik jų veidus dar daugiau sumurztint, bet ir burnas pilnas purvo prigrust.

—o—o—o—

Vargšai tie tautininkai! Kiek jie neprivargo, kad but ištikimais tarnais klerikalų, o šie ant jų tik "nusispjaut." Šliupas tuo tikslu liko melagių šampijonu, taip kad seniai Ananias ir Munchausenas, kurie gabiausių melagių liaurus dėvėjo, neteko jų. Račkauskas ir kiti šoko taip, kaip Bartuška ir Augustaičiukas griežė. Išsižadėjo net savo idėjos ir partijos draugų, susispietusių aplink "Naująją Lietuvą" Petrograde ir Vileišio "Agron. ir Teisių Dr-ją" Vilniuj; spjovė ant visko, kas pirma buvo jiems šventa, ir visus surinktus pinigus, kitus net per apgavystę, sutiko siųst Yčui, Smetonai ir Gabriui ant maldaknygių, rašančių ir "tautos reikalų (tauta čion suprantama anų džentelmonų kišenius sveikumas)", ir už visus tuos pasižeminimus gavo iškoliot ir į sėdynę įspirt!

—o—o—o—

Kemešis rašo, "Liberalai nori kitokios Lietuvos, kaip mes." Taip, liberalai nori Lietuvos, kur žmonės galėtų laisvai protaut, mąstyti, kalbėti, susirinkimus laikyti, o klerikalai nori tokios, kad jų Lietuvoj galima but tik poteries kalbėti, tylėti, kaip lietuvių moteris ir

mergaitės kunigužių but niekinamos, ir "bažnytėlei" padotkus mokėt. Vienok, neatsižiuirint ant nieko, tas Yakwes sacerdos kitur sako: "Katalikai ir liberalai gali išvien politikoj dirbti". Ir turėk tu man tokį razumėlį!

—o—o—o—

"Nereik laisvos Lietuvos, nereik draugysčių, nereik nieko to, kur nėra katalikų viršus". Tokie yra obalsiai klerikalų. Nereik, nereik! Bet palaukite, jus, tautos ir žmonių išgamos, kad jums laisvos Lietuvos piliečiai pasakys: "Nereik mums romiškų vergų už valdonus, lauk tamsybės rabai iš žemės laisvos Lietuvos!"

—o—o—o—

Kaip romiškai bambizai sunkiai dirba, kad prikimsd dangų liurbiais, puspročiais ir davatkomis, aišku, kad doram žmogui ten vietos nebus. Bet pasakykite man, kodėl tos pastangos? Ar tie dangaus agentai gauna iš dangaus valdonų "kommission" už pristatytas "dušias", ar pasiganėdina tuomi, ką nulu pa nuo tų vargšų čionais ant žemės.

Fritzas.

—o—o—o—



Amerikos karininkai stumia Dėdę Samą karės sukurin.



## PASTABOS.

Aną vakarą, atsisėdęs prie stalo, atydziai perskaičiau antrąją dalį draugo J. Šukio straipsnio "Tėvynės gynimo klausimu". Ar žinot, kokia pamatinė mintis tame straipsnyje pravešta? Ogi ta, kad šios imperialistiškos karės kaltininkais yra ne tiek kariaujančių šalių kapitalistai su carais ir kaizeriais, kiek socialpatriotai su "Naujienomis".

— Oi, kepure, kepure, kokį stebuklingą protą po savim slepi! — pamislinau sau.

Aš myliu "Naujienas" už jų nuoseklumą ir pastovumą. Bet tie "Šmokai" su "bepročiais" "Naujienų" straipsniuose man atrodo taip šlykštūs, kaip prusokai kruopose.

— Kad Pruseika būtų kiek pastovesnis savo nuomonėse, jisai sukirstų visus lietuviškų laikraščių redaktorius, — pasakė man vienas rimtas lietuvis inteligentas.

— Tikra tiesa, — atsakiau aš jam, prisimines draugo Pruseikos mažus svirinėjimus Lietuvos šelpimo ir Lietuvos neprigulmybės klausimuose.

"Keleivio" namas! Namas, namas, namas! — šaukia tiek klerikalai, tiek tautininkai, tiek socialistų "Kova". Jis pastatytas už darbininkų centus! — prideda visi.

Tikra tiesa. "Keleivis" turi namą ir jis pastatytas už darbininkų centus. Mat "Keleivio" leidėjai yra patys darbininkai, jie už savo centus tą namą ir pasistatė.

Bet... bažnyčios, bažnyčios, bažnyčios! Jos irgi darbininkų centais pastatytas. Jų pastatymas kaštavo tuksantčius sykių daugiau, negu "Keleivio" namas. Kodėl apie jas nekalba nei klerikalai, nei tautininkai, nei socialistų "Kova"?

Atsimenu, pora metų atgal ponas Rimka buvo tikras tautininkų orakulas. Tuomet jis ir ponus Bulotus su Žemaite vadino savo idėjos draugais. O dabar... jisai paliko paprastas nykštukas, Šliupo barzdos garbintojas.



Oi, sunki, sunki parapijono našta! Kada jis susipras ir tą sunkenybę trenks nuo savo pečių?

Aš bečinu visą kvoterį, kad už metų laiko "Ateitį" atpirks klerikalai ir ponas Rimka jieškos "džiabo" pas Kemešį.

Man teko girdėt žmones kalbant, kad p. Šliupas Centro Komiteto posėdyje prieš Lietuvį Dieną balsavo už tai, kad Lietuvį Dienoj būtų užpirtos mišios. Vis tai mat dėl "tėvynės labo". Prie pono Šliupo arbuzo reikėtų pridėt kortelę su parašu: "Laisvamanyba išsimufino".

Iš visų lietuviškų karininkų smarkiausiu pasirodė "Lietuvos" redaktorius Balutis. Neveltui jis yra ženotas su rusų kazoke.

Balutis—balukė—bala. Tas aišku, jogei Balutis paeina iš balos. Jo visa politika balinė. Kiekvienaime svarbesniame klausime jis savo šalininkus naveda namo, t. y. į balą.

Ar žinote, kodėl kunigo gaspadinė nevalia vadint prostitute? Ogi todėl,

kad pagal dvasiškos regulas moteris, pasiaukavusi bažnyčiai, gali papildyti susinešimo grieką net 23,000 sykių. Papildžius daugiau, negu čia nurodyta, palieka prostitute (žiurėk: C. I. Weber "Das Papsttum und die Paepste" Stuttgart, 1834).

Tik aš abejoju, ar mūsų klebonijose šitokios rokundos yra vedamos.

Svirplys.

### Kas išpės --- gaus dovaną.

1) Kas išpės, kam yra pašvestos žemiau talpinamos eilutės, gaus dovanų puikią knygą "Darbas".

2) Kas išpės, iš kur tos eilutės išgulytos, gaus dovanų "Kunigo Bimbos Bibliją".

Štai tos eilutės:

Yra niekšų, kurie mušt gauna,  
Kuriems į barzdą visi spjauna, —  
Bet jie nužemintai gyven,  
Jie slapstos, tuno šen ir ten.  
O tu, prakeiktas, apspjautas,  
Vis dar statais, lyg nepagautas!





## MOKSLO IR TEISYBĖS LAPAS.

### MOKSLO VYRAI.

**Constantin Francois Volney**, francūzų mokslininkas, gimė Craon'e 3d. vasario 1757m. Praleido 4 metus Egipte ir Syrijoje užsiimdamas įvairiais ištirinėjimais, kuriuos surašė knygoje "Voyage en Egypte et en Syrie" (1788m.) 1791 m. pasirodė jo veikalas "Les Ruines ou meditations sur les revolutions des empires", kuriame buvo gvildinama filozofija ir istorija. Tame veikale jis pranašavo galutiną visų religijų susivienijimą, atmetant visokius prietarus, o paliekant teisybę. Savo teorijas Volney bandė įkūnoti praktikoje, pirkė žemės, bet tas dalykas jam nekaip pavyko.

Laike jakubinų triumfavimo Volney tapo suareštuotas ir įmestas kalėjimui, vienok nuo giljatinos ištruko. Vėliaus tula laiką jis buvo profesorium istorijos. 1795 m. atvyko Amerikon, kur 1797 m. tapo apkaltintas kaipo francūzų šnipas, atsiųstas, valdžios ištirinėti Louisianos atsėmimą. Tas jį priverstė grįžti Francijon. Napoleonas paėmė jį tarnyston ir padarė grafu bei pasiuntė senatan.

Mirė Paryžiuje 25 d. kovo 1820 m.

**Mortimer de Robigne Bennett**, anglų laisvamanis, gimė Springfield, N.Y. 23d. gruodžio 1818 m. Pradinį mokslą įgyjo Cooperstown, N.Y. ir 1833m. kresliu (shaker), apsigyveno New Lebanon, N.Y., kur išbuvo apie 13 metų. 1846m. tą vietą apleido. Greitu laiku atsižymėjo kaipo išvalgus laisvamanis. 1873m. įkūrė anglų savaitraštį "Truth-Seeker," kuris iki šiol gyvuoja. Savo laikrašty Bennett skelbė drąsias laisvamybės idėjas, už ką tuojaus tapo persekiojamas. Jį areštavo tris kartus, Albany kalėjime laikė ištisus metus už pardavinėjimą vienos knygos. Prezidentui

Hayes'ui tapo pasiųsta peticija su 200,000 parašų, reikalaujančių paliuosavimo, bet veltui. Kalėjime budamas jis parašė dvi knygas: "An Infidel Abroad" ir "A Truth Seeker Around the World".

Svarbiausi Bennett'o raštai: "The World's sages, thinkers and Reformers", "Champions of the Church", "The Gods and Religious of Ancient and modern times", "From behind the Bars". etc.

Mirė 6d. gruodžio 1882m. Laisvamaniai pastatė jam puikų paminklą.

**Dovidas Hume**, žymus istorininkas ir filizofas, gimė Edinburge 25 d. kovo 1711m. Jam buvo skiriama mokintis tiesų, bet didis pamėgimas literatūros ir filozofijos Hume'ą ant kito kelio pastatė. Jis negalėjo sutikti su religijos svajonių tuštymėmis, dėl to kunigai jo nekontė. Jis parašė keletą gana svarbių veikalų. Pirmas veikalas "Apie žmogaus prigimtį" neturėjo didelio pasisekimo. Jo antras veikalas "Ruožai apie moralę, politiką ir literatūrą" (Essays, moral, political and literary) turėjo daug geresnį pasisekimą, 1746 ir 1747m. Hume draugavo su generolu Sinclair ekspedicijoje priešais Franciją. Paskui jis perdirbo savo veikalą "Apie žmogaus supratimą" ir išnaujo atspaudė (1747m.) Vėliaus jis parašė veikalus apie politiką ir moralę. 1747 m. jis tapo paskirtas Edinburgo advokatu knygyno knyginku ir pradėjo rašyti Anglijos istoriją, kurios pirmas tomas pasirodė 1754 m. 1767 m. jis tapo paskirtas valstijos sekretoriaus pagalbininku. 1769m. tą vietą apleido ir sugrįžo į Edinburgą, kur ir mirė 16 d. rugpjūčio 1776m.

Nors Hume nebuvo atkaklus bažnyčios priešas, bet kunigai jo nekontė kaipo žmogaus, kuris drįsta protauti, tyrinėti ir rašyti ne kaip juodvarnija kad

nori. Bažnyčia nekontė ir persekiojo kiekvieną mokslininką bei filozofą, kuris tikrai išdrįso skelbti teisybę taip, kaip jis suprato, kuris tikrai popiežiaus kojas nelaižė.

**Jonas Tyndall**, fizikas, gimė 1820m. mieste Leighlin Bridge, Carlow, Irlandijoje. 1853 m. aplaikė naturalės filozofijos kėdę. 1856 m. sykiu su Huxley aplankė Sveicariją ir darė daug bandymų; 1872 m. apvažinėjo su prelekcijoms Suvienytas Valstijas. Mirė 1893 m.

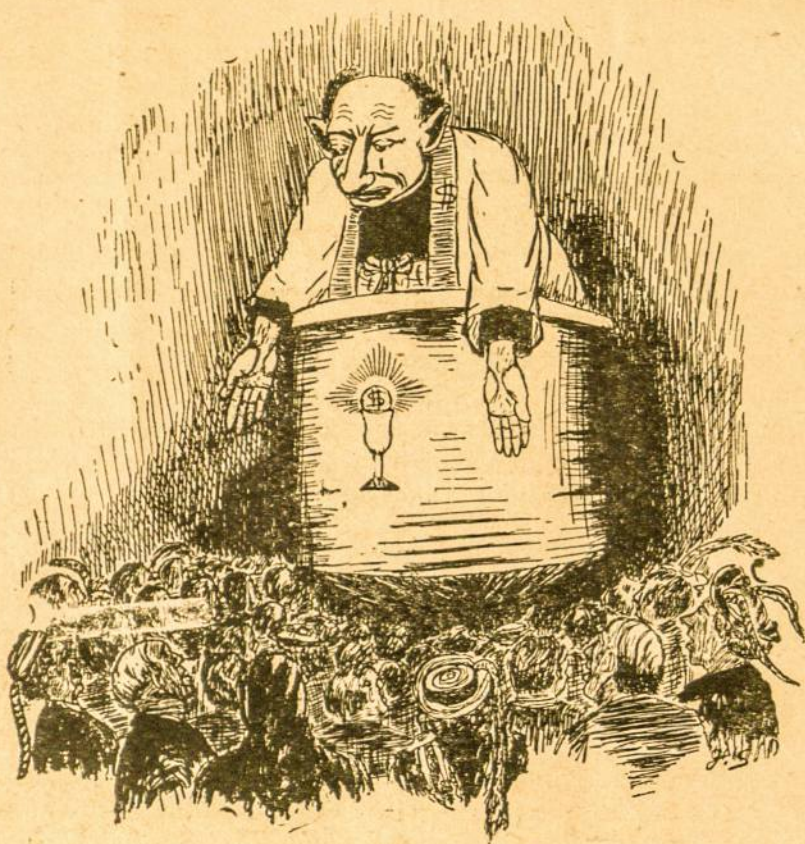
Tyndall paliko gerų veikalų fizikoj bei biologijoj. Svarbiausi jo veikalai yra šie: "The Glaciers of the Alps", "Mountaineering in 1861", "Heat Considered as a Mode of Motion", "On Radiation", "Light", "The forms of Water in Clouds", "Rivers", "Fragments of Science", "Floating Matter in the Air in Relation to Putrefaction and Infection", etc.



Vokiečių submarinos veja jurių dievą laukan iš jojo karalystės.



# PAMOKSLAS KUNIGO BIMBOS.



## EVANGELIJA.

Vardan dievo, tėvo, sunaus ir dvasios šventos. Amen.

Si evangelija imta iš šv. Mateušo perskaitymo 10. Aną metą viešpats Jėzus tarė mokintiniams savo: "Netarkite, jog atėjau duot pakajų ant žemės. Neatėjau duot pakajų, bet kalaviją. Nes atėjau, idant suvaidinčiau žmogų prieš tėvą savo, ir marčią prieš uošvę savo. Ir neprieteliais bus žmogui jo paties namiškiai... Ir išduos ant smerties brolis brolių, ir tėvas sunų, ir kelsis vaikai prieš gimdytojus ir užmuš juos. Ir busite neapykantoj tarp visų dėl mano vardo. Bet kas iškęs iki galui, bus išganytas". Amen.

## PAMOKSLAS

Vardan dievo, tėvo, sunaus ir dvasios šventos. Amen.

O dabar, mieli krikščionys, aš jums pasakysiu tokį pamokslą, kad visų širdys susigraudins ir paliks aišku, jog viešpaties dievo žodis pildosi.

Iš evangelijos šventos girdėjote, jog Kristus nenužengė ant žemės duoti pakajų žmonėms, o atnešė kalaviją. Neveltui dabar Europoj žmonės skerdžiasi, žudosi ir galo tom žudynėm nesimato.

Tik viena Turkija yra nekrikščioniška šalis iš visų karėj dalyvaujančių. Taigi sukilo krikščioniškos šalys. Iš to matome, jog Kristaus žodis pildosi. Dėl jo vardo jis atnešė kalaviją į pasaulį, tik visa bėda, kad ne už jo vardą, o tarp savęs krikščionys varo skerdynes.

Bet karė tai da niekis — tai dievo koronė už mūsų griekus. Mat perdaug mažai žmonės meldėsi, pradėjo kunigus apkaltinėti, pradėjo dešimtinės neduot, užmiršo šventuosius ir panele švenčiausią ir nenešė jiems apierų. Pamatė sutvertojas tokį žmonių ištvirtimą ir išleido karę.

Bet ir Amerikoj, kur tiek daug be dievių gyvena, viešpaties žodis pildosi. Jis sakosi atėjęs suvaidinti sunų prieš tėvą, dukterį prieš motiną, gimdytojus prieš vaikus ir padaryti taip, kad brolis liktų brolio išdaviku. Viešpačiui sekasi tas darbas. Jeigu jis nebutų atėjęs ant žemės, tų vaidų nebutų buvę. Mat mes kunigai esame Kristaus ipėdiniai ir skelbiame tai, ką dvasia šventa mums įkvėpia. Pildydami sutvėrtojo žodį, mes keliame vaidus tarp žmonių, mes padarome taip, kad jie vienas kito neapkenčia, mušasi, vienas kitą persekioja. Jūs visi žinote, kad čia Amerikoj jūs lietu-

viai veik visi skriaudžiami, vieni kitiems atjaučiate, galėtumėte išvien darbuotis savo reikalams ir šelpti nuo karės nukentėjusius savo brolius. Jūs būtumėte broliški ir draugiški tarp savęs, ale Viešpats Kristus ne dėl to atėjo ant žemės. Jis atėjo suvaidinti. Mes liepiame jums neapkęsti socialistų, laisvamanų ir tų, kurie daug mokinasi iš rašto. Atsimenate, kada kun. Bimba užbubnijo gaspadinėm, kad jos išvartų visus burdingierius, kurie yra socialistai, laisvamanai ir raštų skaitytojai, tuoj sakymas liko išpildytas. Mat kada dvasiška asaba nueina pas tokią gaspadinę, kuri neturi panašių burdingierių, o turi tokius, kurių kinkos dreba prieš kunigą, kurie nedrįsta kalbėti apie kunigų darbus, tai visai kitas biznis. Kada mes kunigai pasakėme, jog neturėt reikalų su socialistais ir raštų skaitytojais, tuoj sukilo tėvai prieš savo vaikus, vaikai prieš tėvus, pačios prieš vyrus, broliai prieš brolius, sesers prieš seseris. Tuoj prasidėjo peštynės, neapykanta, persekiojimai. Ėmė dievotos pačios bėgti nuo savo vyrų, giminės nenorėjo gero žodžio vienas kitam tarti ir pasidarė vieni kitų persekiotojais ir išdavikais. Ar nematote, kokie vaidai, kokios ėdynės eina visose kolonijose? Viešpaties žodžiai pildosi, ir jei mums seksis, mes padarysime, kad jis da geriau išsipildytų. Lietuviai darbininkai išsiskirstę į sroves; tos srovės ėdasi ir pjaujasi tarp savęs. Net patys socialistai varo peštynes tarp savęs, o ką jau bekalbėti, kad jų neestų tautininkai ir mūsų kuniginiai žmonės. Kas gali drįsti kalbėti apie visų lietuvių darbininkų suėjimą į vienybę šelpimo ir kituose klausimuose? Mes, dvasiškieji, kurie turime pildyti žodžius sutvėrtojo, neduosime taip padaryti. Mes siundysime brolių prieš brolių, darbininką prieš darbininką, mes skaldysime juos į sekas, nes griekas būtų taip nedaryti. Todėl nedrįskite ir jūs, parapijonys, kalbėti apie jokią vienybę, brolybę ir draugiškumą. Kol mes, kunigai, busime ant šios žemės ir pildysime Kristaus ir bažnyčios šventos prisakymus, visada bus vaidai ir pjovynės tarp žmonių: Ar jūs nematote, kad nors socialistai ir stengėsi susidraugauti su kitų srovių darbininkais šelpimo ir kituose tuluose klausimuose, mes išardėme tą vienybę. Aš užduodu sukalbėti po penkis poterius ir už mūsų tautininkus, kurie prisilaiko Kristaus mokslo, nes ardo vienybę visur. Jei ne



tautininkai ir ne mes, tuoj visi darbininkai liktų socialistais, susidraugautų, išnyktų plovynės tarp jų ir jie įvestų tokią tvarką, kuri amžiną ramybę ant žemės padarytų. Tokia tvarka yra priešinga Kristaus mokslui, kaip matote iš evangelijos, todėl pulkite ant kelių ir melskitės, kad ji neįvyktų niekad. Amen.



Paveikslas iš tų laikų, kuomet gyva-vo įstatymas prieš raganas.

## ETIKA ARBA DOROS AIŠKINIMAS.

Kapitalizmo laikuose sunkiausias darbas mažiausiai yra apmokamas. Socializmo laikuose bus apmokamas, kuogeriausiai.

Geležinkeliai šiandien atneša naudą keliems. Socializmo laikuose atneš visiems.

Tie, kurie sako, kad nereik priešintis religijoms, yra lygus tiems, kurie slepia nedorėlius savo namuose.

Kapitalistiška valdžia rupinasi tik tai pelnu. Socialistiška valdžia rupinasi žmonių gerbuviu.

Darbas niekam nekenkia, bet per viršis darbo išmuša milijonus.

Europos despotiškieji tiranai didina armijas; Amerikos tiranai didina kainas ant maisto.

Vergijos ponai labai rupinasi, kad žmonės skaitytų tik jų pagamintus raštus.

Krikščioniškas socializmas tai kaip kruopos be druskos. Laisvamaniškas socializmas tai kaip kruopos su višta.

Kam verta užlaikyti bažnyčias, jeigu nei pats dievas jomis nesirupina.

Atžagareiviškas pasielgimas: kunigai tarnauja dievui, o užmokesties reikalauja nuo žmonių. Kodėl jie nereikalauja mokesties nuo dievo?

Visi klerikališki prakalbininkai yra išnaudotojai arba grafteriai. Jie gyvena iš triuso darbo žmonių, bet jie niekuomi žmonėms neatsilygina.

Jeigu gyventojai liktųsi dorais, kytrais ir žmoniškais, tai kunigams, advokatams ir teisdariams prisieitų dirbti arba dantis ant gročių padžiauti.

Kad apturėtų lengvą pragyvenimą, kunigai šeria savo avelės visokiais burtais, nesamoneimis ir melagystėmis.

Tu gali gyventi be Dievo ir kunigų, bet negali gyventi be sveiko oro ir maisto.

Kolei esi gyvas, kaip galėdamas rupinkis pat savo reikalais, o galėsi matyti aiškiai, kad bus geriau, negu kad atsidėtum ant kunigų ir jų gaspadinių, kurie tavo reikalais nesirupina.

Jeigu menamieji dievo agentai (kunigai) pradėtų skelbti teisybę ir atsiskaitytų nuo darbo, tai umai turėtų atsiskaityti ir nuo valgio.

Kunigai labiausiai meluoja sakydami, kad juos dievas pašaukė būti dykduoniais ir parazitais.

Gal gi mes ir klystame, todėl tu iš tikrųjų dasižinok, kur dievas gyvena ir randasi tasai dangus su auksinėmis gatvėmis, stubomis ir tvoroms?

Ar nekvailas paprotys: vargšai žmonelės, negalėdami save gelbėti, šaukiasi dievo pagalbos. Biblijoje yra sakoma: dievas gelbsti tikrai tuos, kurie pats gelbstisi?"

Jeigu tu turėsi gerą gniuštą auksinių, sidabrinių ar popierinių dolerių, tai juos tau kunigužis išmainys ant tikieto į dangų.

Kunigai sako kad dievui viskas reikalinga, jis visko nori ir visokias aukas priima: surius, kumpius, sviestą, skilandžius, smetoną, paršus, žąsis, teliukus, rugius, šiaudus, šieną, šerius, audeklą, juostas, linus ir kiaušinius ir t.t. Bet visi tieji daiktai reikalingi kunigams ir jų gaspadinėms. K.Rutkus.

## AR MATEI KUNIGO BIMBOS BIBLIJĄ?

Jeigu da nematei, tai butinai pasistengk išigyt ją ir perskaityt, o nei nejusi, kaip kunigišku oratorium liksi.

KUNIGO BIMBOS BIBLIJA yra didelė, su juodais apdais ir baltomis raidėmis, knyga.

KUNIGO BIMBOS BIBLIJOJ telpa tėviškas žodis ir daugybė pamokslų ir įvairių—įvairiausių paveikslų—paveikslėlių.

Kaina tik 75c.

Visuomet reikalaukit šiuo adresu:

“KARDAS”  
149 Millbury Street,  
WORCESTER, MASS.



## Dykai! Visai dykai!

Kas iš Rymo parapijonų užsirašys grynai katalikišką laikraštį "Kardą", tas apturės sekančias dovanas:

1. Kunigo gaspadinės karštį, kuriuomi galės kuryt pečių be anglių.

2. Ledinius čeverykus, kuriuos galės dėvėt vasaros karščiuose.

3. Adomo ir Jievos rojaus drabužius.

4. Naujos virvės kaklaraišį (naktaizą).

5. Kvortą ožio pieno.

6. Kepalą duonos, pakeptos iš kunigų melų.

7. Lietuviško klioštoriaus davatku maldas.

8. "Draugo" ir "Darbininko" tarškalus ir

9. Socialistiškų redaktorių ginčus.  
Svirplys.

## Pastabėlė.

"Draugas" savo advertaizenuose rašo: "Vyrai, sujudinkime dangų ir žemę, kad gaut daugiau skaitytojų"...

Ne, "Drauguti", žemę judink, bet dangaus neruš, nes dievulis gali iškrist ir pakliut į bedievių rankas. Netekę dievulio jūs visi turėtumėt bankrutyt.

J. Ačėris.



Krikščioniška artimo meilė. Visi jie kalba poterių "neužmušk" ir visi jie užmušinėja.





### MANO TROŠKIMAS.

Norēčiau paliktie  
Sparnuotas paukštelis,  
Katram yra liusas  
Padangēs takelis.

Sparnelīais plasnodams  
Pakilēiau ī aukštybes,  
Kur negal pasiekti  
Nei carū galybēs.

Nulēkēiau už juriū  
ī brangīā tēvyņē,  
Kur žiaurūs valdonai  
Surengē skerdyņē.

Už broliū žudynes  
Valdonus prakeikēiau,  
O kapus broleliū  
Graudingai apverkēiau.

Žilgalvius tēvelius  
Verkiančius ramīnēiau,  
Priėtarus tamsybēs  
Tarpe jų naikinēiau.

Nuliudusias seses  
Kviesēiau prie vienybēs,  
Kad priverst valdonus  
Užbaigti žudynēs.

**Lakštingalos Vaikas.**

### SENBERNIS.

Man dar rodos,  
Kad tik vakar,  
Kaip ant sūieto  
Aš gimiau,  
O jau girdžiu—  
Visi šaukia,  
Kad nevedēs  
Pasenau.  
Nors ištikro  
Jau pakaušis  
Kasdien daros  
Vis šviesyn—  
Ir paausiai  
Plaukų mano  
Kasdien eina  
Vis baltyn.

Bet juk tas  
Tai dar nereiškia.  
Kad daug metų  
Aš turiu  
Ir sulaukęs  
Žilo plauko  
Aš jau vesti  
Negaliu.  
Susitikęs  
Gražią lytį  
Aš jaučiuosi  
Kaip “nineteen”,  
Jei sutiktų—  
Tai nors šiandien  
Galiu vesti  
“Sweet sixteen”.  
Bet tos mergos,  
Lyg padukę,  
Visos bėga  
Prie kitų,  
O į mane  
Pirštais rodo  
Ir vis šaukia:  
“Forty two!”  
Iš to pikčio  
Aš nežinau,  
Ką bereikės  
Ir daryt,  
Ar jieškot sau  
Kur merginos,  
Ar nevedus  
Reiks palikt.  
Iki mirties  
Neženotam  
Jos ir galvą  
Man nugraužs,  
O numirus  
Juk jos vistiek  
Savo kalbos  
Nepalīaus.  
“Neženotas  
Jisai mirē”—  
Višos tiktai  
Ir kalbės,  
O ant kapo,

Kur aš busiu,  
Sako, ožkos  
Šokinēs. J.J.Webber.

### IŠ DAILIOSIOS LYTIES MOTYVŲ. (Ironija)

Kam mums varginti galvelēs  
Mąstymēliais įkiriais?...  
Geriau siauskim, kai kregždelēs,  
Saldžiū svajoniū sparnais!

Žiu, pavasaris atėjo,  
Dvelkia vėjas iš pietų;  
Gojai puoštiesi pradėjo  
Lapija — rubu žaliu.  
Eikim, kur žydi kvietkelēs,  
Kartu žaiskim su drugiais.—  
Kam mums varginti galvelēs  
Mąstymēliais įkiriais?!...

O O O  
Kam mums varginti akelēs  
Prie vos spindinčios šviesos?  
Nebaskaitykime, seselēs,  
Mums užtenka apšvietos!  
Štai ruduo jau atėjo.  
Visur liudna, nejauku;  
Medžiū lapai nubirėjo,  
Dangus rustus—net baugu!

Ant balužiū tad, seselēs,  
Eikim visos vakarais!  
Rudens ir žiemos dieneleš  
Nejučiomis mums praeis.

O O O  
Krinta baltos sniegulėlēs  
Iš berybēs augštumos,  
Nei pukinis patalēlis  
Dengias ant žemēs šaltos.  
Eina skaisti merguželē  
Sniegulēliū lydima,  
Nei vasara radastelē  
Ryto ramos vilgdoma...  
Ji linksma nei paukstuželis,  
Skraidās erdvinguos laukuos;  
Skaisčios akys, veiduželis...  
Bet neturi ji...galvos! Graitas.



Parašė S. V. B.

## CUDAI.

Apysaka iš tikrų atsitikimų.

(Taša iš No. 1-mo).

— Kaip tai?! — klausia kunigėlis.

— Nagi durys bažnyčios užrakintos, bet paveikslas dingęs — aiškina vargoninkas.

— Taip, taip, kunigėli, aš net persiverčiau iš baimės, — patvirtino zakristijonas.

Klebonas tuoj savo ilgą sutoną šmakšt ant savęs ir nesuspėjęs susegiot visų guzikų, su pliku pilvu, be kepurės, lapatai, lapatai — bėga į bažnyčią.

Paveikslo nėra. Prasideda jieškojimas.

Kas tai pastebi, kad panelė švenčiausia tupi medyje. Visus apėmė didžiausia baimė. Kunigėlis apreiškia, kad ar nebus tik čia dievo cudai. Visi, klebono vedami, atsargiai prieina prie medžio. Klebonas atsiklaupia, persižegnoja, o paskui jį ir visi; sukalbama žinomą maldele, pabučiuoja medį ir sukomanduoja visus į bažnyčią. Čia tapo atlaikytos pamaldos ir su visa brostva ir didžiausia procesija nueita atgal pas panelę švenčiausią. Paveikslas tapo nuimtas nuo medžio ir su giesmėmis atgabentas į bažnyčią. Atlaikyta mišios, sudėta priderančios paneli švenčiausiai aukos ir išsiskirstyta.

Atėjus 12 val. nakties, kunigėlis tą patį šposą vėl atkartoj. Antrątojaus, pasklidus gandui apie stebuklą, subėgo į bažnyčią visi, dideli ir maži, net iš tolimiausių kaimų, kurių tarpe ir keli žydėliai atsilankė, — o panelė švenčiausia ir vėl tupi medyje. Kadangi tai buvo rudens laikas, kada paprastai oras labai tankiai mainosi ir tankiai lyja, todėl kunigėlis stačiai prieš panelės norus, turėjo ją priverstinai nugabenti į bažnyčią, kad apsaugot nuo lietaus, sušlapimo ir persalimo.

Po karštų pamaldų, kunigėlis su ašaromis ir didžia baime pasakė graudų pamokslą, apreikšdamas parapijonams savo sapną ir panelės švenčiausios geidimą naujos bažnyčios ant kalno.

Visi apsipylė ašaromis, lyg prieš mirtį ir sunkiai dusaudami pasinėrė į maldas. Kiek atsigavę dėjo aukas, kas

kiek galėjo ir kas ką su savim turėjo. Gi atėjus nedėldieniui žmonės tukstančiais plaukė visais keliais: raiši, šlubi, kurti, akli, bevaikiai ir per daug vaikų turinti, — kiekvienas su dovana paneli švenčiausiai, turėdami viltį, kad ji juos visus palaimins. Tą dieną visas altorius ir visi kampai bažnyčios tapo užversti netik pinigais, bet kumpiais, lašniais, kiaušiniiais, sviestu, suriais, liniais, vašku, žvakėmis, smetona ir net medum. Tapo užpirkta keli šimtai mišių kurių tarpe apie 5 mišios buvo užpirktos žydėlių.

Biznis, kokio ir pats kunigėlis nesitikėjo! Kunigėlio vardas pakilo iki debesų, kurį rodosi net ir dangaus angelai apdainavo.

O panelė švenčiausia tupi altoriuje ir nesijudina.

Į trumpą laiką gauta daleidimas statyt naują bažnytelę, kurios bokštas bėgyje kelių mėnesių jau buvo matomas net už 10 viorstų.

Dabar didžiausias vargas buvo moterims, kurios turėjo priausti drobių, naujos bažnytelės sienų išmušimui. Mat kiekviena kaimo moterėlė norėjo pasirodyt dievobaiminga. Nemokančios austi bei neturinčios savo staklių, bėgiojo nuo kaimynkos pas kaimynką, nuo kumutės pas kumutę, prašydamos tai staklių,

tai atlikimo už jas darbo. Iš to kilo kumucių tarpe daug piktumų, bet tas viskas ėjo paneli švenčiausiai ant garbės. Ir nors moterėlės panešė nemažai vargo ir nors turėjo tarp savęs daug nesmagumų, bet už tad tapo priausta tiek drobių, kad netik užteko išmušti bažnytelės sienas, bet dar kelis tukstančius masių kunigėlis pardavė žydėliams.

Kada jau viskas buvo gatava, tuoj nauja bažnytelė tapo pašventinta ir įvesta keturios dienos didžiausių atpuskų (atlaidų), į kuriuos iki karo rusų su vokiečiais, suplaukdavo desėtkai tukstančių žmonių, netik iš viso Trakų pavieto, bet net iš Suvalkų gubernijos parubežinių parapijų. Abelnai sakant, viskas ėjosi kaip sviestu patepta. Kunigėlis viskuom užganėdintas, linksmas ir tik juokiasi.

Bažnytikiemis jau pavirto į pusėtiną miestelį, nes žydėliai atidarė keletą naujų krautuvėlių, keletą aludžių ir keletą baronkų kepyklų, o vėlians tapo atidarytas ir kazionas monopolis arielkos, taip kad ir žiemos laike sušalti pavojaus nebuvo.

Bet žmonių patarlė sako, kad tarp gero atsiranda ir blogo. Taip ir čia atsitiko. Dievobaimingų šeimynų tarpe tuoj atsirado ir vagių. Keli bažnyčios šveicarai ir keli pašaliniai žmonės tapo



Parapijonai duoda kunigams aukas ne iš baimės prieš kunigą, bet prieš velnią. Nebut velnio, kunigai netinginiautų.



pagautais vagiant aukas, sudētas panelei švenčiausiai. Bet tas tai dar menkieks, nes tū aukų uztekdavo ir kunigēliui. Vienas iš bauriausiu dalyku tai tas, kad suvažiavus daugybei ubagu iš visu pusiū ir kampu, pradējo vogt nuo žmoniū kudikius, kuriems išsukinēdavo kojas ir rankutes, išplēsdavo akis ir vēdavosi i kitas, tolimesnes, "stebuklingas" vietas prašymui nuo žmoniū almužnos. Keli panašus ubagai tapo policijos pagauti Vilniaus Kalvarijoj.

Tai buvo pirmutinis stebuklas toj apielinkēj ir tai visai nesenoj praeityj, bet nepaskutinis. Sakoma, kad iėjus kiaulē i daržā, ji knisa, iki neišaria viso daržo. Taip ir čia, nusisekus pirmam stebuklui, jieškota jų daugiau.

Štai vienā kartā kokiū tai budu šale naujos bažnyčios, ant kapinių, atsirado žmogaus pakaušis, kurį kunigēlis paliepē zakristijonui užkast i žemē. I trumpā laikā tas pats pakaušis atsirado vėl ant žemės paviršiaus. Kunigēlis vėl paliepē jį užkasti. Bet vienok zakristijono triusas ējo pėrniek, nes kiek kartū jis jį užkasdavo, o pakaušis vis išlysdavo i viršū.

Galų gale kunigēliui prisisapnavo to pakaušio numirēlis, kuris, atējęs pas kunigā, pareikalavo, kad jis paliautų kasēs jo pakaušį i žemē, nes pagal dievo prisakymā, jis turi pakutavot ant žemės paviršiaus, kur visi žmonēs jį matytū.

Toki nepaprastā atsitikimā ir savo baisū sapnā kunigēlis pranešē per pamokslā. Išgirdē apie tai parapijonis taip persigando, jog bijojo išeit iš bažnyčios, kad nesutikus tū baisū pakaušį bei patį numirēlį. Bet kunigēlis visus nuramino, pranešdamas, kad jis pastatys murinį stulpā, su viena puse atdara, i kurį patalpins pakaušį, pridengdamas atdarā pusē geležinėmis grotomis, kas suteiks jam progā but visiems matomu. Po tokio pasakymo parapijonis lyg atgavo savo dvasiā ir visi nusiramino.

Imtasi už darbo ir bēgyje keliū dienū murinis stulpas buvo jau gatavas. Kunigēlis pašventino stulpā. I tū stulpā su didžiausiomis ceremonijomis tapo patalpintas pakutavojantis pakaušis. Prie stulpo padaryta vieta šventintam vandeniui ir prikalta dežutē pinigams (apieroms) dēti.

Stebuklinga Pivošiunū vieta dar labiau pagarsējo. Per įvestas 4 dienas atlaidū buna toks susigrudimas žmoniū, kad priseina mokēt kapeikā už stiklą ge-



“Naujienose” eina ilgos diskusijos “Kas geresnis — katalicizmas ar protestanizmas?” Šis paveikslas geriau už visus diskutantus išriša klausimą. Katalicizmas — tai viršutinis girnų akmuo, o protestanizmas — apatinis. Ir vargas tam, kuris papuola tarpe tų girnų akmenų.

riamo vandens. Gi susigrudę bažnyčioj taip brukasi, kad daugelis sugrižta su išsukinėtomis rankomis, kojomis, o daugelis užsikrečia visokiomis limpančiomis ligomis, bet tas viskas eina ant garbės dievui.

\* \* \*

Dabar mielas, broli ir sesuo, padėk viską i šalį ir savo mintimis sveikai pažvelgk i savo dvasiškū vadovū darbelius, i tuos jų purvinus ir niekšiškus, vargšū žmoniū apgaudinėjimui sugalvojimus, kad tik išlupt tavo kruvinai uždirbtā grašį, neatsižvelgiant i tavo vargus, i tavo skurdū gyvenimą ir neužtikrintā ateitį.

Jūs atmenate, jūs žinote ir iš jūsų akiū dar turbūt neišnyko, nes daugelis ant savo kailio esate išbandę tū pasibaisėtinā skurdū gyvenimą Lietuvoj, jaunystės dienose, kur jūs, ganydami bandą pas savo tėvelį ar kur nors pas svetimą, turėjote vaikščioti basais, pusnuogiais ir maitintis juoda duona su vandeniu. Iš jūsų sutrukusių nuo vėjo kojų ir rankų tekėjo kraujas, jūs verkėte.

Dabar klausimas: kodėl su jumis taip buvo? Juk jūs, jūsų tėvelis, motinė, broliai, sesutės ir abelnai visa šeimyna taip sunkiai dirbote, o vienok neturėjote nei atsakančių drabužių, kad

pridengt savo kuną ir apsaugot jį nuo ligų.

I šį klausimą lengvai galima atsakyti: tas visas skurdas, vargas ir ligos paėjo todėl: kad viršminētū “cudų” išradėjai viską už jumis suėsdavo, sunėšiodavo ir dar jūsų protus valdē, laikydami žmones nežinystėj bei tamsoj ir prietaruose.

Aš šioj apysakoj pabriežiau tik vienā stebuklingā vietā — Pivošiunus, bet jūs patį žinote, kad tokiū stebuklingū vietū ir dar šlykstesniū yra šimtai. Jūs girdėjote apie Vilniaus Kalvariją, Šidlavā, Čenstakavā ir kitas vietas garsingas savo stebuklais, Juk tai yra centrališki lizdai apgavysčių, vagysčių, žmogžudysčių, paleistuvysčių ir šlykščiausių darbū. O vienok mes, to visko nežinodami, garbinome ir tai garbinome ne ką kitā, kaip tik purvā. Net ir i šią laisvā Amerikos šalį atkeliavę, daugelis mūsų nelaimingū brolių ir sesučių tū patį garbina ir jokiū budu atsikratyt negali. Ir čia visiems darbo skurdžiams, neišlavinto proto žmonėms, visokiais budais yra brukamas tas pats kryžius, tas baisiausias įrankis žmogžudystės, po kuriuom net ir Jėzus Kristus, sunus dievo, pagal pačių kunigū pasakā, tapo mirtinai nukankintas.



# ROMOS PENIMIAI PRALOŠĖ BYLĄ SU M. X. MOCKUM.

Kunigo M. X. Mockaus laisvamaniškos prakalbos, matomai, nemažai nu-gazdino Romos lietuviškus agentus Amerikoje. Jie nutarė griebtis šlykščiausių priemonių, kad tik kun. Mockų įkandus, kad tik jam burną uždarius. Dar nespėjo pasibaigti garsi Waterburio byla, kur M. X. Mockus liko suareštuotas, pasiremiant įstatymais, išleistais keli šimtai metų atgal prieš raganas, kaip štai Illinois valstijos romiškieji kunigai padarė naują suokalbį prieš kun. Mockų ir jis liko suareštuotas mieste-lyje Waukegan, Ill. neva už "bliuzniji-mą" ant "švento" tikėjimo. Bet ir čia romiškieji fanatikai, su savo kunigu Zaikausku priešakyje, norėdami įkasti M. X. Mockų, įsikando sau į liežuvius.

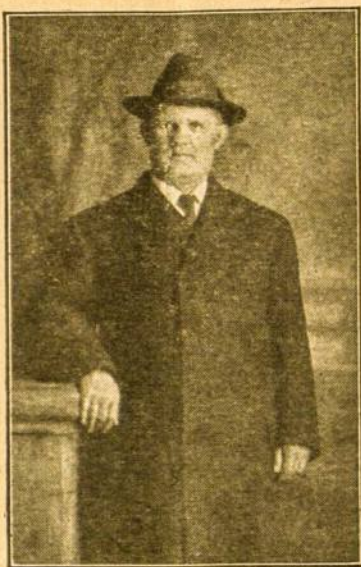
Štai kaip tą bylą aprašo "Naujie-nų" korespondentas:

"M. X. Mockus buvo pakviestas čia Liuosybės Draugystės kalbėti. Kaip jau žinoma, Mockus yra gerai susipaži-nęs su biblija ir tikėjimiškais dalykais, ir į savo prakalbas jam pavyksta pa-traukti visados daug publikos. Savo-tišku budu jisai parodo žmonėms tikro-je šviesoje tuos absurdus, kuriuos skel-bia mūsų kunigai.

M. X. Mockui pasisėkė pasakyti sau-sio 17 ir 19 prakalbas, bet 20 d. nespėjo užteiti ant pagrindų, kaip tapo areštuotas, buk už vartojimą šlykščios, profa-niškos, tikėjimą užgaunančios kalbos ir ardymą žmonių ramybės. Tą dieną bu-ta Waukegane ir kun. Krušo iš Chica-gos, kuris, sako, išvien su lenkų ir slo-vakų kunigais padėjęs kun. Zaikauskui (žmonių paprastai Zuikiu vadinamam), vietinės parapijos klebonui išdirbti ple-ną, kaip uždarius M. X. Mockaus pra-kalbas. Tas jiems tuo laik pasisėkė, ir per intekmę vieno miesto komisijonie-rius gavo ant Mockaus varantą.

Teismas buvo atidėtas iki sausio 30 d. Tą dieną tardymas prasidėjo 2 val. po pietų. Teismo butas prisirinko pil-nutėlis lietuvių. Buvo tai tikras jo-markas, nes da pirmu kartu toks atsiti-kimas įvyko šiame miestelyje — kova už žodžio laisvę. Daugelis nėjo darban, kaikurie net savo biznį uždarė, by tik

buti teisme. "Jury" tapo išrinkta iš šešių vietos piliečių. Kunigų advoka-tas buvo Bucley, o Mockaus advokatas — Mains, iš Chicagos.



M X. Mockus

Prasidėjo liudijimai priešais Mockų. Buvo pašauktas septynios moters ir du vyrai. Buvo ten ir daugiau moterų, bet kunigas pabijojo jas statyti. Tos gi, kur liudijo, pasirodė labai prastos ak-torkos, nes savo rolų nemokėjo. Jų vi-šų liudijimai pasirodė kaip iš fonografo iškalbėti. Kalbėjo taip, kaip išmoky-tos, ir pliauskė tokių nesąmonių, kad gaila buvo tų visų tamsių davatkėlių. Didesnė dalis liudijimų tokia, kad jų ne-galima spaust laikraštyje, ir stebėtina, kaip tie liudininkai galėjo turėti tiek drą-sos atkartoti da ir po kelis kartus prie visų žmonių tokių šlykščių žodžių, buk Mockaus pasakytų. Ypatingai tuom atsižymėjo moterėlės. Pats kun. Zai-kauskas stovėjo, apykaklę skrybele už-sidengęs, priešais liudytojus ir savo žvilgsniais ir krutėjimais pritarė arba draudė ką tie turi sakyti. Už perkalbė-toją buvo jauna mergina. Net buvo gaila jos, kad ji turėjo atkartoti angliš-kai tuos pliauskalus; tankiai advokatai liepė jai kalbėti garsiau. Vienas jų vy-rų liudininkų sakė, kad jis buvęs ištisai per visas prakalbas, betgi jis visai ne-girdėjęs, kad Mockus būtų taip šlykš-

čiai kalbėjęs, tik jam labai nepatike, kad Mockus niekinęs tikėjimą. Viena liudininkė pasakė, kad Mockus tas plio-vones ir blevyzgas pirma iš knygos paskaito ir da daugiau nuo savęs pri-deda, kad jai taip karšta pasidare, kad ji turėjus neštis laukan, negalėjus iš-buti iki galui prakalbų. Iš to net "jury" nusijuokė.

Pabaigus tyrinėti kunigo liudinin-kus buvo jau 5:30. Teisėjas užreiskė, kad byla vėl prasidės 7 val.

Septintai valandai atėjus jomarkas vėl prasidėjo. Pirmutinį pašaukė patį M. X. Mockų. Už perkalbėtoją buvo pašauktas P. M. Kaitis. Mockus atkar-tojo tas prakalbų dalis, už kurias kuni-gai jį apskundė. Sekantieji liudininkai, apie dvidešimts penki, pripažino, kad Mockus vartojo tokius pat išsireiškimus prakalbose, kaip kad čia. Visoki ban-dymai supainioti liudininkus nepasisė-kė, visi aiškiai tvirtino, kad Mockus nie-kad nevartojo tų šlykščių išsitarimų, kokius jam primeta skundėjai, tik vi-sada rėmėsi ant biblijos savo argumen-tuose prieš tikėjimo prietarus, ypatingai prieš dvasiškiją. Kunigų liudininkai tvirtino, kad Mockus sakęs savo prakal-bose, jog Dievo motina buvusi "paleis-tuvė ir voliojosi po purvyną kaip kiaulė". Bet Mockaus buvo sakyta, kad Lietuvoj, kunigams pastačius šventųjų paveikslus kiaulių išvoliotame purvyne ar baloj, kaip antai Sasnavoj kad atsiti-ko, žmonės braidžioja po tą purvyną, garbina tuos stabus, ir sunėša ten dide-lius pinigus "Dievui ant garbės".

Dvyliktą valandą nakties teismas pasibaigė ir teisėjas atidavė sprendimą "džiurei", taigi prisaikintiems, kurie į dešimts minutų išnesė savo nuošprendį "not guilty" (nekaltas).

Kunigas Zaikauskas išbuvo iki ga-lui, bet kada išgirdo verdiktą, kad Moc-kus "not guilty", spruko laukan, o pas-kui jį vargoninkas ir visi jų liudininkai-davatkos, kaip musę nuriję.

Gaila kad kun. Maliauskas, tas "do-ros mokytojas", "metodologijos daktar-as" ir tt. ir redaktorius, atsiprašant, "Draugo", nebuvo šiame teisme. Jis būtų pamatęs, kaip kunigų intekmė žmonysenyksta. Žmonių mulkintojams praėjo tie laikai, kada svietas buvo jų. Žmonės šiuo laiku jau mato daugelį da-lykų, kurių jie nematė kitais laikais.



# BELETRISTIKA

J. R—a.

## POPIEŽIUS GRIGALIUS.

### SCENA I.

GRIGALIAUS MOTINA: O ką brol? Kas dabar bedaryti? Vaikas dailaus sudėjimo, rodos, karališkas, Ak, nelaimė!

GRIGALIAUS TĖVAS: Tame mažai svarbos, bet...

MOTINA: Kas tas "bet"? Nuodėmė?

TEVAS: Žinoma, nuodėmė! Baisiausioji!..

MOTINA: Prieš dievą? Kurgi broli su sesere susilaukė kūdikio, dar tokioj giminėj...

TEVAS: Su dievu — baikos, o su žmonėmis kas kita. Nors tas nenaujieja, bet visgi nesmagus dalykas.

MOTINA: Kaip tai? Dalykų nereik žiūrėti.

TEVAS: Kaip pasirodyt draugijose, baliuose?

MOTINA: Tu pats tame kaltas. Aš sakiau!..

TEVAS: Abudu kaltesni. Dabar ne laikas kaltes primedinti. Reikia kas nors tokio pradėti. Žmonės dar nežino...

MOTINA: Ką tu manai pradėti?

TEVAS: Apsivalyt nuo gėdos. Aš maniau...

MOTINA (pertraukdama): Kas nors baisaus sumanyta, širdis suvirpėjo. Ak, baisu!..

TEVAS: Baimė?.. Turime prašalinti — kitaip...

MOTINA: Veizėk, koks dailus: nosukė, akutės lyg nuo tavęs skolinta. Ar ne mūsų kraujas?

TEVAS: Man rodos, į tave panašesnis.

MOTINA: Mūsų vaikas — netiesotas...

TEVAS: Gera mintis užėjo: vaikas pasiliks vaiku mūsų, žmonės nežinos, išskiriant kuris augins.

MOTINA: Lyg akmuo nuo širdies nusirito.

### SCENA II.

TEVAS: Tegul bus pagarbintas...

KERDŽIUS: Ant amžių.

TEVAS: Nelauktas svečias.

KERDŽIUVIENE (Šluostydama suoleli). Netikėtai dievas atnešė ponulį pas mus.

KERDŽIUS (Išėjęs iš užstalės, šluostydamas usus): Retas svečias. Pirmą kartą mūsų stuboj. Ką gi sakysite? Gal svarbaus kas yra?

TEVAS: (nedrąsiai): Ot, turiu šio tokį reikalą prie kerdžiaus.

KERDŽIUVIENE: Žinoma, gyvenime atsitinka įvairių reikalų. Kartais, prasčiausias kerdžius, elgeta gali didvyriškai pagelbėti kunigaikščiui.

KERDŽIUS: Mūsų pagelbos nereikalauja. Kuomi...

TEVAS (kužda kerdžiui): Atėjau su svarbiais reikalais, niekas neprivalo žinoti šio dalyko. Ar moteris užlaiko sekretus?

KERDŽIUS: Taip. Ji tvirtesnė už mane. Kalbėk!..

TEVAS: Dalykas tame: Dievas davė mums neteisota sunų; imkite jį už augytinį, bus jums gausiai atlyginta.

KERDŽIUS: Kaip tai? Juk esi dar jaunas, nevedęs.

TEVAS: Tame priežastis. Su tikra sesere...

KERDŽIUS: Bausmė dievo! Aišku, kaip ant delno...

KERDŽIUVIENE: Tas nieko. Gerai. Savo senį seniai kalbinau, kad surast augintinį. Nuobodu.

KERDŽIUS: Ar galimas daiktas?

TEVAS: Dėlei ko negalima?

KERDŽIUS: Raštiško paliudijimo — keno kūdikį. Ar ne?

TEVAS: Nebijok. Ryte, galvius gandydamas pajuryje, rasi plaukiojanti gurba, kuriame bus kūdikis. Niekas nekludis. Aišku?

KERDŽIUS: Taip, taip. Turite po nišką protą. Suprantu.

TEVAS: Ačiū! Imk dėlei pradžios:

(Paduoda pinigų).

KERDŽIUVIENE: Laimė! Aš irgi sapnavau šiąnakt.

KERDŽIUS: Ko tai laukiau, širdis jautė, tik nesakė. Netikėta...

### SCENA III.

TEVAS: Žaidi su kūdikiu, ką? Duok man. Mažutėlis! Jis nieko nejaučia. Nekaltas. Nejaučia, nesupranta, kas gėda, kas baimė, nei ką tėvai mano apie jį.

MOTINA: Imk. Nespausk jo — švelniai. Toks ramus. Kad nors kiek praverktų; rodos atjaučia tėvų nelaimę, susikrimitą.

TEVAS: Kaip nemanytum, jis turi augstą prigimimą. Išrodo, kartais virpa lyg karžygis kovos lauke, kartais išrodo užsimasčiusiu, it galvočius.

MOTINA: Nors tinkanti vieta suradus.

TEVAS: Gana saugi surasta. Suruošk guštą iš vakaro, kad viskas būtų atsakančiai. Stebuklinga pradžia: kerdžius išaugins kaip raštininką. Niekas nesupras.

MOTINA: Kerdžius išaugins piemeniškai. Nenorėčiau...

TEVAS: Nuo mūsų prigulės. Pinigų nestokuoja. Kaip tik paugės, mokinsime kareiviškų pareigų.

MOTINA: Sutikdavau pirmiau, sutinku ir dabar ant tavo norų. Daryk, kaip geriau tau atrodo. (Ilgas laikotarpis. Grigalius išauga į šaunų kareivį. Kartą, pergalėjęs motinos priešus, su ja apsiveda. Pameta).

(Toliau bus).

### Tikietas į Dangų.

LOCA IN CAELUM ET DONA DOMUM

LECTOR "KARDAS".

Rex caelestis:

JAHOVA ET FILIUS

Serviens portae caelestae: PETRUM

ANNO DOMINI MCMXVI

PASARGA: Su šiuo tikietu į dangų bus įleidžiami tik "Kardo" skaitytojai. Todėl, katrie po mirčiai norit dievo vėdą paregėti, tuoj užsirašykite "Kardą". Tapę "Kardo" skaitytoju, tapsi ir dangaus gyventoju. Už vieną dolerį į metus dangus užtikrintas "šlur".

Šventas Petras.



## Ar religija gera?

Nuo kunigijos ir jos pakalikų mes girdėjome ir girdime girimą įvairių religijinių sektų. Bet ar tie jų girimai turi nors kiek pamato, apie tai mes ne visi pamislinam. Pažiūrėję į religiją teisybės akimis, mes pamatom, jogei religija yra neteisinga. Ji sėja tarpe žmonių nesutikimus ir kursto prie žudynių. Kožnas sveiko proto žmogus gali sutikti su Benjamin Franklin žodžiais:

“Jeigu religija yra gera, tai, aš manau, ji pati save gali užlaikyti. Bet jeigu ji pati save neužlaiko ir dievas jai negelbsti, tai ir žmonėms nėra reikalo ją šelpt. Šitoks supratimas man apreiškia, kad jos buvimas yra vienu iš nereikalingiausių”.

Ateis laikai, kuomet žmonės pamatys religijos nereikalingumą ir nušluos ją su visais jos bjaurumais nuo žemės kamuolio.

**Teisybės Jieškotojas.**

## Persitikrinkime.

Laisvamaniai, sėdami tarp visuomenės teisingą laisvamonybės mokslą, tankiai susiduria su tokiais žmonėmis, kurie toliau savo galo nosies nemato. Tokius žmones nepertikrinsi, nes jie neprotauja. Tai yra gyvos mumijos. Su tokiais žmonėmis nereikėtų daug laiko eikvoti. Apie tokius žmones garsus laisvamanis Thomas Paine pasakė: “Pertikrinti religišką kvailį – reiškia tą patį, ką vaistais atgaivinti negyvėlį”.

**Teisybės Jieškotojas.**



Pasisižiūrėkit į šį paveikslėlį, o pamatysit, kokie teatrai kunigams patinka.



# KORESPONDENCIJOS

ARBA

## RAPORTAI PRALOTUI BIMBAI.

MONTELLO, MASS.

Degtinė užmigdė moteriskę.

Tula lietuvė moteris mėgdavo gerai išsitraukti degtinės. Tiek guldama, tiek keldama ji vis bonkute pasveikindavo. Taip 24d. sausio, po sunkaus darbo, kad geriau išsimiegojus, ji išsitraukė pusę kvortos viskės ir apsnudo ant kedės. Kad nesipainiotų namis kiams po kojų, jie paguldė moterį už pečiaus šilto vietos. Ant rytojaus, kuomet jau buvo laikas keltis, ji dar tebe miegojo. Jos vyras, priėjęs ją budinti, rado jau sustingusią ir dušią iš kuno išsikrausčiusią.

o o o

Per pora suvirš metų vietos lietuviai šventadieniais daugiausia rengdavo diskusijas Tautiškame Name. Kadangi tos diskusijos nekaip sekdavosi, tai kildavo tarp sriovių ginčai ir todėl tekdavo pergyventi daug nesmagumų. Iš tos priežasties Tautiško Namo Draugija šįmet sumanė vieton diskusijų rengti moksliskas paskaitas ir prelekcijas. Žmogus, nusipirkęs už 25c. tikietą, gali atsilankyti net į 6 tokias prelekcijas. Prelegentai buvo pakviesti iš visų sriovių. Tarpe kitų buvo pakviesta kunigai Kemešis ir Urbanavičius, vienok jie atsisakė. Mat, mulkinti darbininkus—tai jie yra specialistai, bet skaityti moksliskas prelekcijas jie atsisako. Beto, toms prelekcijoms yra priešingi ir tuli sandoriečiai.

o o o

Švento Roko draugystė "atsigriebė." Pereitą rudenį ji, turbūt norėdama užkenkti kitoms dailės draugijoms, nutare surengti teatrą. Tuo tikslu ji parsitraukė iš So. Bostono gabijiečius, kurie sulošė "Keistutį". Tas teatras rokiečiams nepavyko. Jie su juo įlindo į skylę ant 45 dol. Kad iš tos skylės išlindus, šįmet jie sumanė surengti antrą teatrą ir pasikvietė aktorius iš Stoughtono, kurie 27 sausio sulošė "Valkatą".

Šiuo sykiu jie įlindo į antrą skylę ant 17 dol.

Taip tai mūsų rokiečiams sekasi.

o o o

Nedėlio, 28 sausio, "Keleivio" redaktorius S. Michelsonas laikė prelekciją tēmoj: "Kas nustato žmogaus nuotikius?" Nei girti, nei peikti—prelegentas savo užduotį atliko pusėtinai.

Serėdos vakare, 31 sausio, F.J. Bagočius laikė prelekciją apie bibliją. Smarkiai kritikavo bibliją (tik ne kunigo Bimbos bibliją, bet tą šventą žydiškąją bibliją). Savo prelekcijoje Bagočius užvažiavo visiems: kunigams, karaliams ir pačiam dievui, taipgi nemažai kliuvo ir liucipieriaus tarnams velniams ir pačiam staršajam liucipieriui.

Nairietis.

ELIZABETH, N. J.

Mūsų mieste atsitiko didelis pono dievo palaiminimas. Baigiant senus metus ir pradėdant naujus mūsų vyčiai turėjo linksmybę. Su pagelba dvasios šventos vyčių panelė susilaukė mažiuko.

Mūsų vyčiai, apieravodami dievui tą, ką jiems dievas davė, užgiedojo: "Aniols dievo apreiškė!.."

Paš Puika.

FITCHBURG, MASS.

Vienas tamsuolis tankiai norėdavo vesti jauną mergaitę tango pašokti, bet mergaitė visuomet atsisakydavo. Vieną kartą tasai tamsuolis, supykęs, trenkė mergaitę į grindis. Mergaitė patraukė jį teisman ir, kaip teko girdėti, tasai tamsuolis likosi nubaustas ant 100 dolerių.

J. A. R.

o o o

4 d. vasario vietos lietuvių socialistų kuopa buvo parengusi prakalbas. Prakalbos atsibuvo West Fitchburge. Kalbėjo "Kardo" redaktorius J. Neviackas iš Worcesterio. Jo kalba žmonėms

labai patiko. Į klausimus, kurie buvo užduoti, taip pat atsakė trumpai ir sumaniai. Triksas.

WATERBURY, CONN.

28 d. sausio čia atsibuvo Lietuvių Laisvamųjų kuopos prakalbos. Kalbėjo J. Neviackas, "Kardo" redaktorius, iš Worcester, Mass. Kalbėtojas vaizdžiai apipiešė krikščioniško pasaulio supuvimą ir nurodė, jogei pasaulis tik tuomet apsisvalys nuo tų bjaurumų, kuomet laisvamanybė ir socializmas apšvies žmonių protus. J. Neviacko kalba Waterburiečiams labai patiko. Kaip teko girdėti, net kelios draugijos žada jį vėl pakviesti su prakalbam. Zero.

DES MAINES IOWA.

Žmonių mulkintojo misijos.

Gruodžio 12, 1916., mūsų mieste lankėsi žmonių mulkintojas Jonaitis iš Omahos, Neb. Avys ir avinai nenešė savo vilnų kirpti. Iš apie 300 lietuvių vos apie 12 atėjo į mulkinyčią apkirpimui susivėlusiu vilnų ir pasiklausimui nesąmoniško keiksmo ant socialistų ir laisvamųjų.

Mulkintojas begėdiškai melavo kad socialistai Žebri užmušė. Visi juk žino, kad užmušėjai buvo apsikarstę škaplėriais ir ražančiais ir visą laiką kalėjime buvo po kunigo globa. Jie niekad prieš socialistų partijos neprigulėjo. Gėda būtų žmogui taip meluoti. Avių kirpkas liepė socialistus ir laisvamanus mušti, neįsileisti į stubas ir saugoties nesusitikti socialistų.

Laisvamaniai norėjo eiti į debatus, bet mulkintojas atsisakė. Bijosi mat, kad laisvamaniai neparodytų avims jo melagysčių ir visokių nesąmonių, iš kurių kunigai daro sau biznį.

Ką galima manyti apie kunigus, bijančius susipratusių darbininkų. Kožnas gali suprasti, kad jų pliovonės neišlaiko mažiausios kritikos.

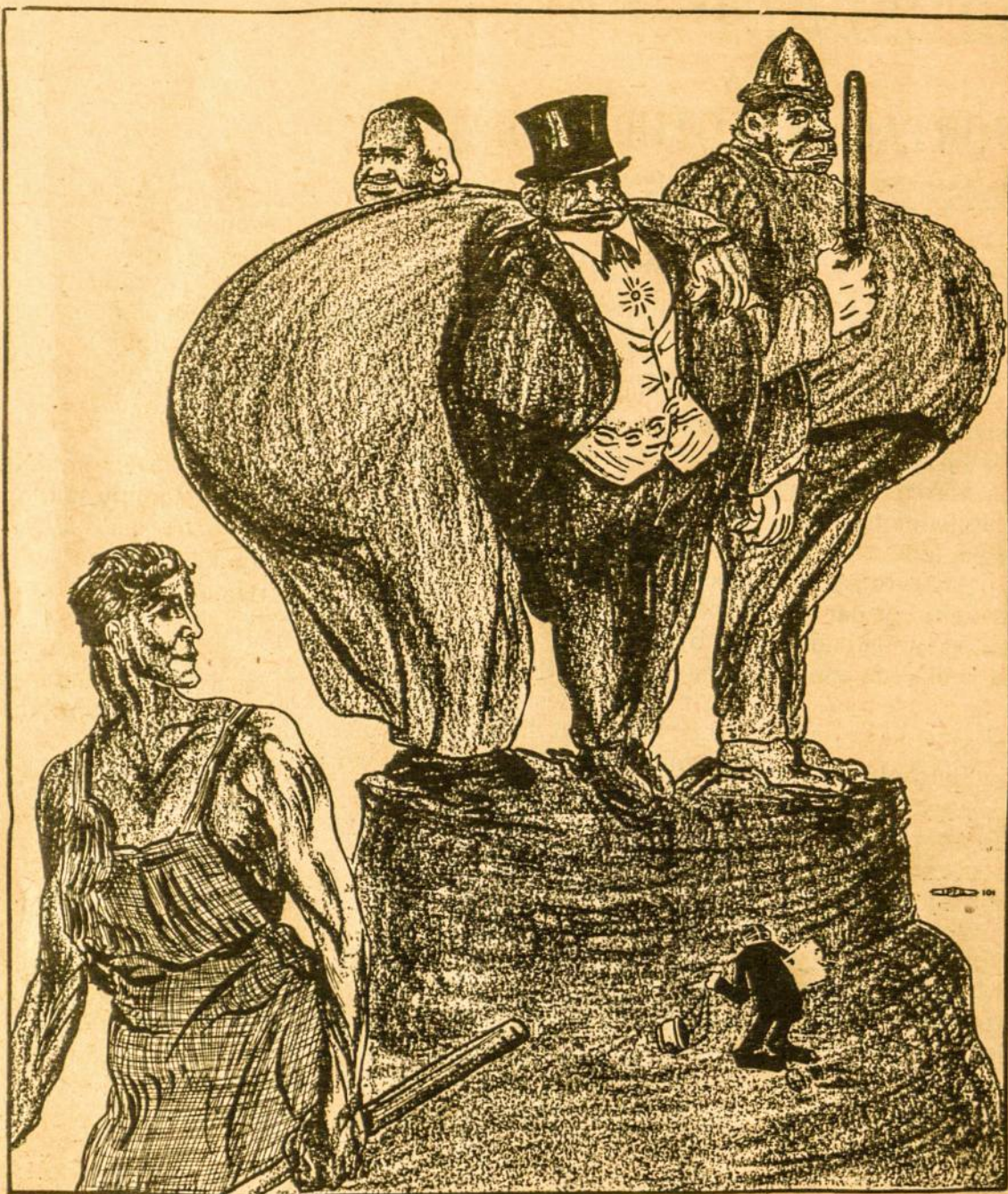
Teisybės Jieškotojas.

DE KALB, ILL.

Šiame miestely randasi daug lietuvių vaikų ir beveik visi jau baigia pąsentį. Kaip teko girdėti, jie žada suverti senbernių draugiją. Butų neprošalį tokia draugija, nes gal tuomet ji suvaldytų savo "memberius" ir neleistų jiems valkiotis su žydėkaitėmis. Tarpe tų senbernių yra ir keli vyčiai.

Agotos Duktė.





“Šventoji traicė”, kuri engia darbininkus.

#### BALTIMORE, MD.

4d. vasario čia atsibuvo prakalbos LSF. Kalbėjo pp. Bulotai ir Žemaitė. Pono Bulotos kalba buvo svarbi ir įspūdinga. Jisai daugiausia kalbėjo apie Lietuvos politiškus reikalus. Davė gerai vėjo tautininkams ir klerikalams. Pono Žemaitė ir Bulotienė taip pat atliko savo užduotis gerai.

Bulotai kalbant kokia tai moterėlė, valionu užsidengus akis, atnešė bukieta, kuris buvo suvyniotas į popierą. Padavus bukieta, moteris išsinešdino lauk.

Po prakalbų p. Bulota parodė, kokią “grožybę” jam ta moteris atnešė. Tai buvo nugrauzti kornų kotai, laukinės žolės ir viena raudona kvietkutė. Ponas Bulota apie tas kvietkas paaiškino šitaip: “Tas moters bukietaš mano akys labai daug reiškia. Šis raudonas kvietkelis — tai pažangioji visuomenė ir socialistai; tą kvietkelį aš pasiimsiu sau. Šita žolė žydėjo, dabar nudžiuvo, pagelto — tai sandoriečiai-tautininkai. O šitie nugrauzti kornų kotai — tai Amerikos vyčiai”.

Iš šito paaiškinimo publika turėjo daug juoko, o tautininkai su vyčiais raudė iš gėdos.

Tai šitaip pasižymėjo Baltimorės atžagareiviai.

**Reporteris.**

#### EASTON, PA.

##### Švento Maikio parapijonų protestas.

Mes, Eastono vierni parapijonys, sušaukėm tris ekstra mitingus ir nutarėm užprotestuoti per kun. Bimbos organą prieš mūsų parapijos sekretorių Čingulingu už neteisingą parašymą į organą mūsų nutarimų.



**LEWISTON, ME.****Katalikų nelaimės.**

Musiškiai katalikai nuo seniai aimanavo, kad neturi parapijos. Galų-gale susitvėrė sau parapiją ir patvirtino tą patarlę: "neturėjo boba bėdos, nusipirko paršiuką." Gavo nuo karės pabėgusį kunigą N.P., kuris gavęs nuo vyčių informacijų ėmėsi už darbo, kad išnaikintų "bedievių." Pradėjo naikinti juos netik per savo pamokslus, bet panaudojo tam visas galimas jam priemones, neišskiriant nei konfesionalo. Be to kunigas sulyg davatkų nurodymų pradėjo landžioti ir po lietuvių stubas, jieškodamas bedievių. Patyręs, kad F. A. šeimynoje yra nekrikštyti vaikai, atėjo ir paliepė duot jam pakrikštyti vaikus. Tečiau nuo vaikų tėvų gavo atsakymą, kad jų vaikais tik jie patys turi teisę rūpintis ir kunigėlis tenekiša savo nosies į šeimyniškus dalykus.

Nepaisant to išsimintingo atsakymo, mūsų ganytojas nepasiliovė kištis į žmonių asmeniškų reikalus.

Taip ve, čia nuo dviejų metų laimingai gyvena tula jauna pora, apsivedusi be kunigiškos palaimos. Davatkų painformuotas, kad tie jauni žmonės "be šliubo" gyvena, kunigas pradėjo kišt savo juodą snapą ir į tos poros gyvenimą. Kunigo įbauginta mažai apsišvietusi moteris pradėjo reikalauti iš savo vyro, kad atnaujintų civilišką šliubą bažnyčioj arba persiskirtų. Kadangi vyras nesutiko skirties, bet moteris verčiamas pasidavė kunigo komandai ir 5d. vasario paėmė antrą šliubą bažnybioj.

Sarmata pasiduoti inkvizicijai XX-tame šimtmeityje.

Tula moteris katalikė nuėjus pas kunigą paprašė, kad jos vaikus išmokintų prie mišių tarnauti. Kunigas jai atrėžė, kad pirma tegu parapija pastato mokyklą, tada mokysias. Katilikei toks atsakymas nepatiko ir nuėjus apskundė kunigą airių klebonui. Kadangi airių kunigas bandė teisinti lietuviškąjį "faderį," tai parapijonė pakišo airių kunigui po nosia paveikslą, kur lietuviškas tėvelis su keliom vytukėm nusifotografavęs... Airių kunigas negalėdamas prašalinti to skandalo, kuris būtų kilęs, jei nebūtų moteris reikalavimų klausęs, pranešė vyskupui į Portlandą apie lietuvių kunigo nepadorumą, o vyskupas įsakė mūsų dvasiškam tėveliui išsikraustyti iš Lewistono.

Vasario 6d. vierni katalikai paren-gė kunigui išleistuves. Tie parapijonis griežia dantimis ant tos moteris, kuri išdriso pasakyti ir prirodyti teisybę. Turbut tą katalikę negalės prie socialistų priskaityti, žinodami, kad privertė ją prie "išėdimo" kunigo — ne laisvamanyba, bet fanatizmas, arba noras geriau i-tikti Dievui per vaikų "služijimą" prie mišių. Kaip ten nebūtų, bet parapijonams ir vyčiams dabar "trubelis" netekus piemenio.

**Ex-katalikas.****CLEVELAND, OHIO.**

Sausio 29d. vietinė vyčių kuopa surengė neva prakalbas. Kalbėjo pasiskelbusis klerikalų "diplomatas" ir jų Tautos Tarybos pirmininkas daktaras Bielskis. Kalbėjo apie savo kelionę po Lietuvą, kaip jiedu su "Dr." kun. Bartuška važinėjo ir ką matė. Abelnai, jis nepasakė nieko naujo ir indomaus. Visa tai jau seniai mes skaitėme Amerikos lietuvių laikraščiuose. Nauja mums, clevelandiečiams, buvo tik jo begalinis gyrimas klerikalų fondo, to fondo, kuris vietoj šelpti badaujančius Lietuvos žmones eikvoja dalį surinktų nuo žmonių pinigų varymui purvinos klerikalų palitikos.

Vasario 7—8d. lietuvių "aidoblistų" (I.W.W.) skyrius surengė "ilustruotas paskaitas". Prelegentais buvo žinomieji jų sorkininkai Grikštas ir Geležėlė. Na ir buvo "ilustruotos paskaitos"! Grikštas labai "moksliškai" aiškino rodomų paveikslų reikšmę — "iš istorijos" — apie inkvizicijos gadynę. Pažįstantis istoriją, suprantama, kvatojo iš Grikšto "istorijos", vyčiai gi — keikė tą "baisų bedievių". Jie sakosi, ilgai minėsią "aidoblistų" sorkininkus. Toks tokį pažino ir ant alaus pavadino.

Vietos lietuviai mėsiniškai (bučeriai) pradėjo pardavinėti taip "gerą" mėsą, kad turėjo atsistoti policijos stotyje — "pasiaiškinimui." Kaip ten išėjo — nežinau. Well — biznis tai biznis.

**Ažuolo Lapas.****MILWAUKEE, WIS.**

Neseniai čia lankėsi "oratorius" Poška. Jis "vaišino," kaip įmanydamas, pirmieji — socialistus; keikė, kaip "izvosčikas," ir dar vadinasi "doros mokytojum." Pirmiejiams jis siulė važiuoti

į Australiją skusti gorilas ir kapoti jom uodegas. Mat, kviečia kitus ten, kur tinkamiausia jam pačiam butų.

**Reporteris.****LAWRENCE, MASS.****Margumynai.**

Davatkos ir nekalti berneliai, kurie norite liktie šventais, tai važiuokite pas mus, nes dievas labai atpigo. Kunigai Mickevičius ir Vermauskas leidžia jį ant "okšino".

Gal dar niekuomet Lawrence'ius nebuvo taip pakilęs dainoriais, kaip dabar. Naujosios parapijos bažnytinis choras susideda iš senmergių ir senbernių. Laike kun. M. prakalbų kad sulipo ant šteičiaus apie 100 ypatų, kad užtraukė "fišių" balsais, tai net žiurkės iš sklepų pradėjo bėgti.

Vietos LSF. ir draugijų komitetas buvo parengę debatus, laike kurių V. ir S. prisipažino, jogei už suaukautus L. S. Fondui pinigus jie nusipirko bačką alaus ir paršiuką.

Tarr....bam, bam! Mūsų tautininkams vėl linksmybė. Brooklyno "močiutė" išperėjo jiems "Tarka". Tai bus darbo mūsų Zigmukui ir Deglutei!

**Remeikš.**

Taip tai kareivis pildo dvasiškos palaiminimą. Taip tai kapitalistiška valdžia kelia arbininką augštin...



1. Jisai parašė, jogei mūsų kunigėlis, susivareš avis į avinyčią, jas kerpa. Tas netiesa. Mūsų kunigėlis nekerpa bet peša. Naprzyklad, kuomet pradėjo pešti 50 So. Bethlehemo avinų, tai tie tuojaus susibuntavojo.

2. Čalis Liurbalevičia, kuris paėmė 30 dol., kad suareštuot Katina, nesuareš tavo jo todėl, kad praleido juos pataisyti savo klerneto.

3. Sekretorius rašo, jogei Tonis su Usais yra blakių razbaininkas. Tas netiesa. Jisai su blakėmis labai draugiškai sugyvena.

4. Cingu-Lingu raporte nebuvo paminėtas mūsų parapijos prezidentas Čalis Barabolskis. Jis yra smarkiausias skundėjas, tik angliškai nei žodžio nemoka.

Švento Maikio parapijos extra sekretorius S.K. Šiuldarovskis.

#### ST. CHARLES, ILL.

Viename savo susirinkime vietinė Liuosybės Draugystė nutarė surengti p. M. X. Mockui prakalbą. Kaip visur, taip ir čia radosi sufanatizuotų žmonių, kurie šitą draugijos žingsnį paskaitė "baisia bedievyste." Imta varinėti labai negražios intrygos ir prieš rengėjus ir prieš patį p. Mockų. Žodžiu, sujudo visos "patamsių galybės"—kad tik išardžius rengiamąsias prakalbas. Tula vietos davatkėlė, turėjusi "gerą pažintį" su "airišių" avikirpiu, jo padedama nutarė sušaukti susirinkimą apsvartymui bei suradimui pasekmingesnių kovos būdų prieš "svieto tvirkinimą." Nutarta—padaryta. Susirinkime rasta reikalingu pavartoti sekamų priemonių: 1) "areštuoti" tai dienai pasamdytą svetainę apmokant savininkui reikalaujamą sumą; 2) sustabdyti plakatų platinimą, paliepiant vietos biznieriams, kad jie atsisakytų priimti ir užlaikyti nepakenčiamus plekatus, o jeigu šie nepaklausytų—atsisakyti pirkti jų krautuvėse reikalingų daiktų, vadinasi—boikotuoti juos. Išrinkta net komisija, kuri vaikščiotų po stubas ir atkalbinėtų žmones, kad nieko nepirktų pas "Mockaus garbintoją." Komitetan pateko ir vietinis airių avikirpis. Ir žinotumėte, kiek jis turėjo vargo: visą dieną lakstė ir grasino biznieriams. Bet šie nei krust, Ar nepiktumas avikirpiui? Vadinasi, jo misija nuėjo niekais. Tada stvertasi kitos priemonės. Vakare atvyko pas Mockaus prakalbų rengėjus svetainės savi-

ninko pasiūsta moteris ir užreiškė, kad jie negalėsia gauti svetainės. Girdi, daug žmonių protestuoja "prieš jūsų bedievišką kunigą" ir tt. Apie tai savininkui pranešė keli įžymūs vietos lietuviai. Komitetas, žinoma, suprato kame šuo pakastas. Nieko nelaukiant pasamdyta kita svetainė ir laukta atvykstant kalbėtojaus. Ir jeigu ne Waukegano klerikalų warantai—prakalbos būtų įvykę. Nusiminę bažnytininkai, išgirdę, kad p. Mockus areštuotas Waukegane, nesvietiškai nudžiugo. Bereikalo jie džiaugias: prie pirmos progos mes pasistengsime surengti p. Mockui prakalbas.

Reikia betgi pastebėti, kad mūsų bažnytininkams p. Mockus yra labai kartus—kartesnis net ir už turkišką pipirą... Nes delkogi kito jie taip bijotų p. Mockaus? Vietinis.

#### CHICAGO, ILL.

"Draugo" redaktoriai, sužinoję apie atvykimą Chicagon kun. M.X. Mockaus, neteko samonės. Jau dabar "Draugas" negal sutvarkyt savo paklydusių avelių, o kas bus tuomet, kada kun. Mockus apskelbs joms, kad peklos nėra?

Chicagos saliuininkai ir davatkos labai apgailestauja kun. Kriaučiuno, kuris su savo gaspadine išsimufo į Cicerą.

Olševskio banko reikalai dar neužbaigti. Depozitorių susirinkimuose ji-

sai bando prisigerinti žmonėms, bet moters pašeria ji "žalčiais" ir taip viskas užsibaigia.

"Lietuvos" redaktorius Balutis kaip drutas agituoja už karę. Jisai, kaip ir visi karininkai, šaukia, kad lietuviai sto-vėtų užpakalyje prezidento. (Jeigu jam prezidento užpakalis taip malonus, tegul jis ten pats ir eina. Kun. Bimba). Jam tą agitaciją varyt pagelbsti abudu dantų lupikai.

Klerikalų ir tautininkų įtekmė mūsų mieste smunka, už tai "Naujienu" įtekmė kyla. Dabar jau ir tautininkų šulas Bradčiulis pripažįsta privatiškų bankų blėdingumą, vadinasi, tame klausime pritaria "Naujienu" pozicijai.

Šlubiš.

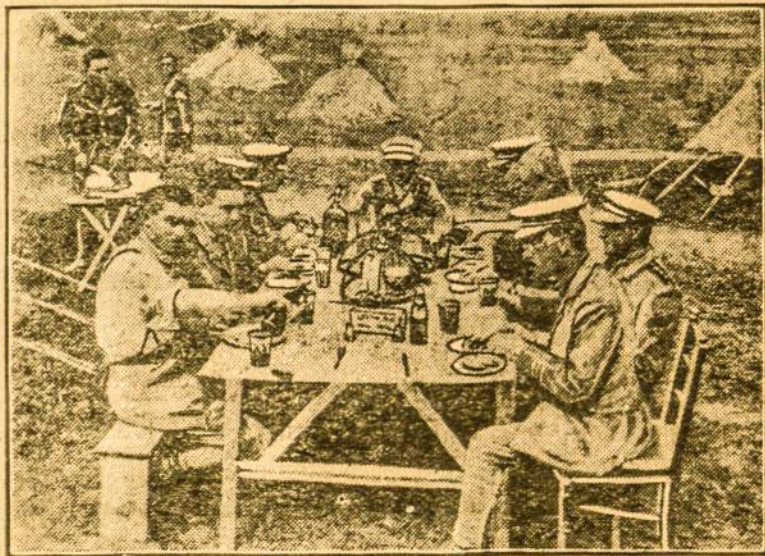
#### SO. MANCHESTER, CONN.

Vasario 4 d. vietinė LDLD. kuopa surengė prakalbas. Kalbėjo d. L. Pruseika, "Laisves" redaktorius. Kalbėjo dviem atvejais. Pirmu atveju kalbėjo apie dabartinę Europos žmonių skerdynę karę, antru—Liet. Darbininkų Literatūros Draugiją. Kalbėtojas labai rimtai prirodinėjo tos draugijos svarbą ir reikalingumą ir kvietė susirinkusius tapti jos nariais. Po prakalbos kuopon įstojo devyni nauji nariai.

Prakalbas reikia skaityti pilnai pavykusiomis. Žmonių atsilankė gana daug ir visi skirstėsi patenkinti.

Beje, paskelbimuose buvo pažymėta, jog bus ir diskusijos. Bet nei vienas

#### "SNAPPED" AT LUNCH



—Photo Copyrighted by American Press Association.

Francuzų kareiviai retkarčiais prie valgio gauna šampano.



vietos vytiš nedrįso jose pasirodyti. Mat bijo tie tamsunai... Nusimano neatsilaikysią prieš rimtus socialistų argumentus.

o o o

Vietos klerikalams smugis. Šiomis dienomis vietinės rymo-katalikų kuopos išdininkas ponas A. ėmė ir išdumė į platųjį pasaulį su visu kuopos išdu. Ponas A. buvo ir vyčių pulko pirmininku. Vadinasi, dar vienas Kemešio auklėtinis "pasižymėję." Baisu, kad "metodologas" nepriskaitytų jį prie "baisių bėdievių"...  
**Vyčių Generolas.**

### Iš ARGENTINOS.

Dvasiškas tėveli Bimba! Nužemintai maldauju tavęs išgelbėti Buenos Aires katalikus nuo amžinos prapulties. Didžiausius savo nusidėjimus jie patys apčiuopia ant galvų savo — tai guzai ir ruožai, kuriuos vieni antriems uždėjo laike metinės šventės baltiaus. Tikiuosi jogei tu, mielaširdingas kunige, išriši juos iš to grieko ir prisiysi jiems po tikietą į dangų.  
**Vaivors.**

Atleidimą griekų ir tikietus į dangų prisiusių tik tai tiems iš jų, kurie prisiūs man po 1 dolerį "velykinės".

**Kun. Bimba.**

### SO. BOSTON, MASS.

10 d. vasario vietinė socialistų kuopa vaidino pagarsėjusį veikalą "Du Broliu". Veikalas sulošta visai gerai. Kadangi žmonių buvo pilna svetainė, tai ir pelno kuopai liks.

o o o

Buvęs "Vėžio" redaktorius J. Baniulis vėl sugrįžo dirbt prie "Ateities", tik jau ne kaip redaktorius, bet kaip "linotypistas". "Ateitis" dreba dėl savo likimo. Rimkai vis dar sapnuojasi Kemešio nasrai.

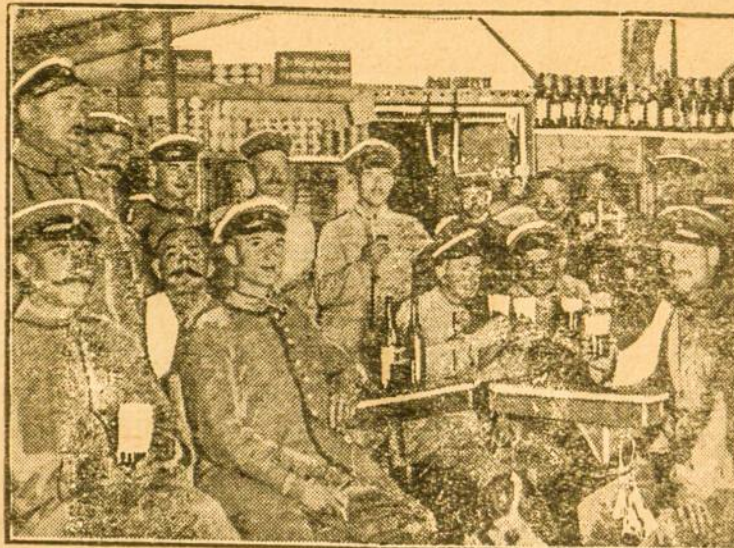
o o o

Vietos parapijonai pradeda užsikrėsti "nezaležnikų" dvasia. Burbanošis su Kemešiu pradeda nerimauti. "Darbininko" mulkinimai parapijonų nei kiek nenuramina, bet dar labiau juos suerzina.

o o o

Bostone pradeda "buntavotis" ne tik kriaučiai, bet ir cukerninkai. Sakoma, jog pilvas darbininkus prie bunto verčia.  
**Yla.**

## A SALOON AT THE FRONT



Vokiečiai karės fronte traukia byrą.

### LAWRENCE, MASS.

Romos kunigai bijo "nezaležnikų".

Neprigulmingos parapijos kunigas Mickevičius, negalėdamas pakęsti Romos agentų žmeizmo, nutarė išsukti juos į debatus. Vasario 4 d. liko išplatinti plakatai, kad šaukiamas visuomeniškas susirinkimas ir kviečiami į debatus kunigai Vermauskas ir Jasaitis. Žmonių, kaip ant didžiausių atpuskų, prisigrudo pilna svetainė. Visi su nekantrumu laukia pradžios debatų. Pasirodo ant pagrindų "nezaležnikas" Mickevičius ir pašaukia savo priešus — Vermauską ir Jasaitį. Pasirodo, kad jų nėra.

Tuomet kun. Mickevičius persto kalbėti dr. Krasneye. Tas kalbėjo angliškai, ragindamas lietuvius prie vienybės ir nesiduoti save airiams išnaudoti. Užbaigus jam kalbėti, kun. Mickevičius pradėjo šveisti Romos kunigus, nurodymas jų bjaurius darbus. Didžiuma susirinkusių kun. Mickevičiui pritarė delnų plojimu.

Taip "nezaležnikas" ir pasiliko žmonių akyse pergalėtojum Romos agentų.

**Smilga.**

### INKERMAN, PA.

Šio miestelio lietuviai, neįstengdami užlaikyti Romos agentui jokios avynios, nei jo gaspadinei dailaus palociaus, yra atidavę savo protą ir apžėlusius kailius Pittstono kirpikui. Tas nenuilstantis dušių ganytojas kas metai prisiunčia

čionai savo bernus, davatkas, dievo muzikantus, kad apkirpus avelių vilnas ir pavergus jų protą. Apkirptos avelės dreba iš baimės prieš velnius ir pragarą.

o o o

15 sausio S. M. namuose, vyrui nesant namie, pijanas suskambėjo. Moteris, mislydama, kad velnias ant pijano skambina, išbėgo be žado į kitą stubą ir, kiek atsipeikėjęs, papasakojo, jogei jos stuboj velniai vaidinasi. Tada, kas gyvas, pasiėmę šventinto vandens, kirvius, kačergas, šluotas — dui, vyti velnią lankan. Žegnodamiesi ir drebėdami suėjo kambarin, kur pijanas randasi. Ogi žiuri, katinas: ant pijano užsilipęs ramiai sau žvalgosi aplink.

Tai matot, kiek pas fanatikėlius proto yra. Išiutęs katinas gali juos visus išvaikyti į laukus.  
**Kriška-Riga.**

### ELIZABETH, N. J.

Mūsų mieste yra labai paslušnas liokajus. Jisai su didžiausiu apsukrumu išvedžioja iš balių į namus visas merginas. Vieną palydėjęs tuoj grįžta prie kitos ir t.t. ir t.t.

Tad klausiu gerbiamo Bimbos, ar kartais jums nebutų reikalingas toks liokajus? Aš užtikrinu, kad jis gerai patarnautų jums ir jūsų gaspadinei.

**Peštokas.**

Kunigas Bimba palydovų nereikalauja. Tą savo liokajų pasiųskit į Chicago lietuviską klostorių lydėti minyšką į bažnyčią ir atgal.



## BROOKLYN, N. Y.

Brooklyno ir apielinkės socialistų kuopos apsnudę. Mat jų lyderiai (geriau sakant "tėvai") užimti "ablava" ant socialpatriotų ir oportunistų, taip kad savo kuopų reikalus aprupint nebelieka laiko. Tuli iš jų "tėvų" išrado, kad Sąjungai yra pavojinga turėti daug narių. Tą savo išradimą jie žada užpatentuoti "Kovoj".

o o o

Snervydo uodega pradeda nykti, bet užtai ji smarkiai pradeda augti P. N. Orkui. Bijomasi, kad po to savo uodega jisai nepakištų Brooklyno "močiutės".

o o o

Brooklyno salioninkai yra patys nusėję ir žmonėms neduoda prasigventi. Taip atrodo, kad ir užmanymas statyti Liaudies Namą prigers bačkoje alaus.

o o o

Nors kun. Mockus laike savo prakalbų Brooklyne peklą panaikino, betgi suvargę fanatikėliai vėlei neša pinigus Remeikai ir Petkui, kad tie išnaujo jiems peklą pabudavotų. Vadinas, durneliai be baubų gyventi negali.

o o o

Kriaučiai išrinko specialę komisiją ištirti, iš ko susideda parapijonų protas. Po ilgo tirinėjimo komisija, išduodama raportą, pranešė, kad parapijonų protas susideda iš katalikiškos "varškės", kurion įeina šios dalys: kvailystė, nežinystė, beprotystė ir alus.

o o o

"Aido" choras pajieško keturių korespondentų melagių. Jų vardai sekanči: Bedalis Vaclovas, Šakar-Makar, Čiu-čia ir Zosytė.

o o o

Paaikšėjo, jog Brooklynosenmergės neveda todėl, kad laukia, kol senberniams plaukai užaugs ant galvų.

o o o

Panelė Budviečiutė, kaip rašo "gazietos", šimet pasižymėjo streiko vedimu, o pernai... "Aido" choro šmeižimu. Pernai jos sandarbininku buvo necivilizuotas dzukelis, o kas šimet?

Kauno Vėplys.

## WAUKEGAN, ILL.

Cia turėjo vietos sekamas atsitikimas: Sausio 27 d. F. B., laisvų pažiūrų vaikinai, nuvyko pas vietinį "bučeri"

uolų bažnytininką J.A. Tarp kita ko jie du užvedė kalbą ir apie M. X. Mockaus prakalbas. Vaikinas užreikšė, kad šandien ir vėl kalbės Mockus. Bažnytininkas šoko į ginčą, tvirtindamas, kad "Mockus čia daugiau nekalbės". Imta ir "subetyta" — iš "šolderio". Girdi, jei Mockus šį vakaro kalbės, tai F. B. gaus "šolderį", gi atsitikime, t. y. jei nekalbės — jis turės užmokėti už "šolderį", ir dar negaus jo...

Prakalbos vis delto įvyko ir F. B. "šolderį" išlaimėjo. Tik negavo... Bažnytininkas pasiliko jį sau. Jie visomet taip elgiasi.

J. M

## CICERO, ILL.

Vasario 3 d. vietinis Soc. P. Anglų skyrius surengė agitacijinį vakarėlį Liuosybės svetainėje. Kalbėjo d. C. Cennedy, aldermanas nuo 27 wardos Chicagoje. Labai nuosakiai ir aiškiai nurodė į sunkų darbo žmonių padėjimą ir tt. Aiškino Amerikos paplėsailų-kapitalistų apetitus įsigyti naujų rinkų ir krauties milijonus dolerių pelno, kuomet darbo žmonės turi badu stipti.

Žmonių buvo nemažai ir visi atydziai klausėsi kalbėtojo išvadžiojimų.

Buvo ir šiaip įvairių pamarginimų — dainų, deklamacijų ir taip toliau.

o o o

Vasario 4 d. toje pat svetainėje buvo sušauktas masinis protesto mitingas prieš dabartinį maisto reikmenų bran-

gumą. Tik gaila, kad delei šalto oro nedaug tegalėjo atsilankyti. Kalbėjo vien tik angliškai.

o o o

Jaun. Liet. Soc. Lygos 2-roji kuopa nerodo jokio progreso. Kuomet ji tapo įsteiga, tai jos nariai žadėjo kalnus nuversti. Bet dabar — tylu ramu. Well — pas lietuvius taip jau priprasta.

o o o

Vasario 4 d. Liet. Tvirtybės Dr. ja surengė balių S. Žvibo svetainėje. Baliaus kaip ir visi tos rūšies baliai. Jei bent galima ką paminėti, tai kad jin atsilankė ir keli peštukai. Bet, vargšai, greit turėjo nešdinties lauk... Žmonės pasakoja, jogei tie fruktai buvę iš vyčių abazo.

o o o

Vasario 4d. LAUNP. Kliubas parengė balių su programu Programe dalyvavo LSS. I38-tos kuopos choras ir vaikų draugijėlės "Bijunėlio" choras. Taip jau laikė spyčių teisėjas Kristinson (?). Reikia tečiaus pažymėti, kad tas spykeris nepasakė nieko naujo. Vien tik save išreklamavo. Mat, gaudo "politiškas žuvytes" — neužilgo baigiasi senasai terminas.

o o o

Kas man pasakytų, kur dingo vyčių vaisko 14-tasai pulkas? Užėjus šalčiui — apie jį nei duko.

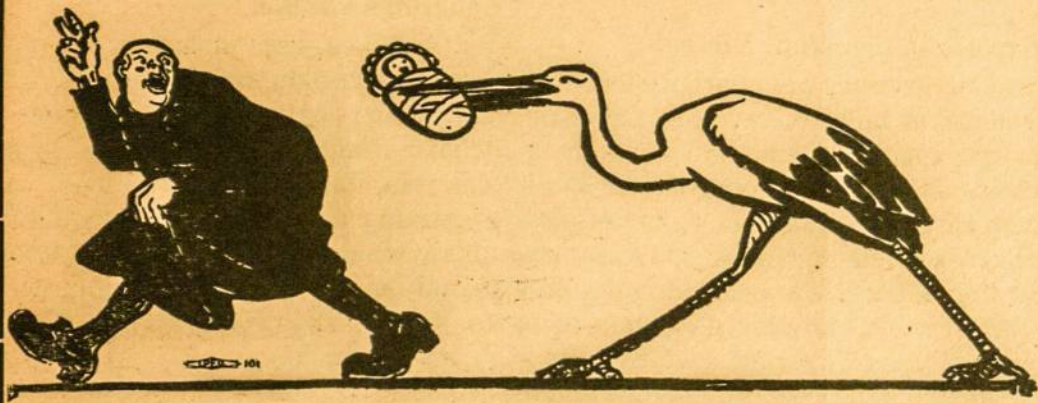
J. Aceris.



Peštynės už Lozariaus dušią.



## JUOKŲ—JUOKELIAI.



### Perspėjimas.

— Ponuli, paleisk mane ant poros dienų iš darbo, nes mano motina numirė.

— Eik, bet žiūrėk, kad tas but paskutini sykj.

### Burbulai.

Juokas— gamtos dovana, o išjuokimas— žmonių išmisas.

Išmintingas žmogus kvailystes daro tylėdamas.

Meilė — tai gaisras, kuris atneša blėdį tiems, ką neapsidraudę nuo apsi-vedimo.

### Laiko žodį.

Gaspadinė (meilužiui): — Jonai, užgesink greitai lempą.

— Kodėl?

— Aš prisiečiau savo vyrui tavęs daugiau nematyt.

### Svarbios priežastys.

— Turiu net keturias priežastis, dėlei kurių aš tavęs, Onute, negaliu vesti.

— Kas per priežastys, Antanėli?

— Pati ir trys vaikai.

### Atleidimas ir atleidimas.

Laike nagrinėjimo M. X. Mockaus bylos Waukegane, kunigų pusės liudi dinkai liudijo, buk Mockus vartojęs prakalbose labai šlykščią kalbą apie atleidimus, kokius kunigai žmonėms teikia.

Bet iš kitos pusės liudijimų pasiaiškino visai kitaip. Mockus tik atkartojė atsititikimą po prakalbų Chicagoj. Sena moteriškė, išklausius prakalbų, paklausė Mockaus, kur ir kaip ji galinti gauti atleidimą, jeigu be šešių dolerių

kunigai jo neduotų? Pasiskundė, kad koliai žentas duodavęs jai šešis dolerius, tai kunigas atleidimą duodavęs, bet dabar pinigų ji neturinti.

M. X. Mockus davęs tokį patarimą: jeigu žmonelei reikalingas atleidimas, lai eidama namo užeinanti aptiekon ir nusiperkanti ricinos už 5 centus, o beabėjonės ji gausianti pilną atleidimą ir suėdysianti \$5.95. Iš "N".

### Pas daktarą.

Daktaras: — Kas poniutei yra?

Ponia: — Turiu numirusį kraują.

Daktaras: — Ką?

Ponia: — Turiu miežį ant akies.

Daktaras: — Ką?

Ponia: — Turiu vėžį gerklėj.

Daktaras: — Tai labai gerai. Tokioj brangenybėj poniutė viską turi, kas tik reikia.

### Tarp jaunųjų.

— Kaip aš galiu su tamsta ženyti, kad tamsta gauni tokią mažą pėdę?

— Aš tamstai savo pedės ir nesiulau, bet tik širdį. Svirplys.

### Viskas pabrango.

Automobiliaus savininkas: — Tu nori net penkių šimtų dolerių už tokį mažą sužeidimą. Juk pereitą kartą aš tave labiau sužeidžiau, o tu susitaikei už vieną šimtą.

Sužeistasis: — Well... Tu žinai, kad karei prasidėjus viskas pabrango.

### Jis tą žino.

— Nekurie sako, kad žmonės apsigėdami su priešingais savo charakteriui

žmonėmis, buna laimingiausi šeimyniškame gyvenime.

— Je, aš tą žinau, todėl ir jieškau merginos su pinigais. Madonna.

### Guđrus boso patarimas.

Vienoj lietuviškoj spaustuvėj sykiu su zeceriais be jokio pertvėrimo įtaisyta redaktoriaus deska. Kadangi toj spaustuvėj yra viso tik du langai viename gale ir prie jų sėdi redaktorius, tai linotipistui, kurio mašina stovi kitame gale spaustuvės, truksta tyro oro, ir jis reikalauja, kad tie langai būtų nors truputį pradaryti. Bet kuomet linotipistas langą atidaro, tai redaktorius vėl uždaro: Ir štai vieną šaltą dieną jiedu susibara:

Linotip. sako: — Redaktoriau, kam uždarei langą?! Aš čia kampe užtrokšt galiu!

Redaktorius: — Kas man bėdos, kad tu užtrokši! Kaip langai bus atdari, aš šaltį į galvą pagausiu.

Linotop.: — Užsidėk kepurę, tai nepagausi šalčio.

Redak.: — O tu susičiaupk, tai gesai neįeis į burną ir neužtrokši.

Bosas, budamas ofise, užgirsta šį barnį, atbėgęs užklausia:

— Na, ko baratės, vaikučiai? Pas mane vietos visiems užteks.

Kada jam paaiškinta, kame dalykas, jis štai kokį patarimą duoda:

— Jeigu jum vienam trošku, o kitam šalta, tai padarykit taip: vieną dieną langus visai uždarykit, tai vienas užtrokš; kitą dieną langus atidarykit, tai kitas užšals... Tuomet nebus kam bartis...

Tokį "puikų" patarimą davęs, bosas išdidžiai apsisuko ir išėjo vėl ofisan. Svečias.

### Nedasiėkė.

Mergina nusipauderiavo veidą, sušukavo plaukus, apsirėdė kaip gali gražiausiai ir atsistojusi prieš veidrodį sukiodamosi į visas puses džiaugiasi savo gražumu... Ir štai pastebi 5 metų vaiką tarpdury. Mergina lyg ir susimaišiusi prataria:

— Kaip tu manai, ant kiek metų aš dabar išrodau?

Vaikas: — Kad aš tik iki trisdešimts temoku suskaityt...



## LAIŠKAI KUN. BIMBAI.

Nenustojančios pagalbos kun. Bimba! Pastebėjęs jūsų parapijos komiteto atsišaukimą į parapijonus, kad kiekvienas parapijonas prikalbintų po naują parapijoną, aš, kaip vienas jūsų parapijonas, išpildau savo užduotį, prisiųsdamas jums dolerinę už savo frentą. Įtraukit jo vardą į visų šventų litanią.

Dabar, gerbiamas kunige, išpildyk mano prašymą. Aš pasitursydamas prašau tavęs, atvažiuok pas mane ir pašventyk mano lovą, kurioje aš guliu, nes mane pristojo piktos dvasios. Vienos iš tų dvasių, kaip tik aš atsigulu, išlenda iš matraso ir pradeda knist mano kūną, kai kiaulės daržą, taip kad negaliu nei užmigti. Jeigu kartais ir užmiegu, tai kitos dvasios, su trumpais sijonėliais ir šilkinėmis pančekaitėmis, pradeda kankinti mano dvasią. Kartais per miegus griebiu tą malonią dvasią į glėbį, bet ji tuojaus pavirsta į padušką ir kuomet pabundu, tai pamatau, kad ta paduška, kuri buvo po mano galva, dabar randasi mano glėbyje. Taigi, Bimbuti, išblaškyk tas dvasias, o tuomet aš tau prikalbinsiu dar vieną parapijoną. Mano adresas toks: nuo Broadway Ferry reikia eit 15 žingsnių po kairei, pasisukant po dešinei. Priėjęs rundiną auza su bokštu rasi duris karėj pusėj po dešinei, tuomet lipk stačiai ant trečio floro į jardą.

Vaitų Viktoras.

Brooklyn, N.Y.

## Gerbiamas Bimbuti!

Čia prisiunčiame tau 1 dolerį, kaip parapijinę duoklę, už naują parapijonką W. Jurevičiūtę. Ji laimėjo tavo šventraštį "Kardą", kaip dovaną, LSS. 147 kp. baliuje, 20 d. gruodžio. Taigi, siųsk jai "Kardą", kad galėtų kapoti pletkininkams ir pletkininkam liežuvius.

Baliaus Komitetas

Elizabeth, N.J.

## Malonus kunigėli!

Nužemintai prašau, idant ir mane priglauštumet prie savo parapijos. Prisiunčiu jums 1 dol., prisiųskit man savo "Kardą". Aš esu jau 64 metų amžiaus, taigi nepoilgo reikės kraustyti į aną svieta. Turėdamas šventą "Kardą" rankoje, aš lengvai apsiginsiu nuo piktų

dvasių kunigų ir nukeliausiu į amžiną karalystę dangaus.  
P. Yowaišas.  
McNaughton, Wis.

## Dvasiškas tėve kun. Bimba!

Aš, griešnas tavo parapijonas, nors ir nevertas minavot tavo šventą vardą, su didžiausiu nusižeminimu bučiuoju tavo šventas rankas, prašydamas tau ir tavo gospadinei nuo pono Jehovos geros sveikatos ir ilgo amžiaus. O dabar apzinaiminu, kad aš su pačiuke ir vaikučiais esame sveiki iš loskos tavo švento "Kardo", kuri laikome savo rankose ir vaikome juodus šeškus nuo mūsų namų. Dabar prisiunčiu 1 dolerį, kad siųstumet paaštrintą "Kardą" ir ant toliaus.

O dabar buk pagarbintas, kunige

Bimba, per amžių amžius. Amen.  
Herrin, Ill. A. Zebraitis.

## Godotinas kunige:—

Aplaikęs jūsų maldaknygę, radau daugybę visokių atlaidinių maldelių. Ypač man patiko ta maldelė su dideliais atlaidais tiems, kurie prikalbins tau daugiausia parapijonų. Pagremčiau pakaušį, pamislinau ir aidį po "blaivininko" Koišausko paklydusius parapijonus. Ir štai, čia pakloju po tavo kojų 18 skaitytojų, taipgi atiduodu jų metinę duoklę.

Jūsų klapčiukas

Varėnis.

E.St. Louis, Ill.

## INKVIZICIJA.

Yra tai naujai išleista knyga, kurioje nurodyta, kaip katalikiškoji dvasiškija per šimtmečius skerdė ir degino ant laužų kitą tikinčius ir atiminėjo jų turtus ir tt.

Kas nori žinoti apie visas piktybes kunigijos pereinamųjų, tas turi neatbutinai tą knygą perskaityti.

Kaina \$1.00 ; Apdaryta \$1.25c.

F. MILAŠAUSKAS,

13 Atlantic St.,

So. Boston, Mass.



## Draugai Skaitytojai!

Kurių prenumerata už "Kardą" jau pasibaigė, širdingai prašome tuoj atnaujinti.

Tiems, kurie gavo nuo Administracijos pranešimus, šis numeris bus paskutinis.

Broliai ir Sesutės! Nemeskite "Kardo" į šalį, nes ir šioj kontrėj gali kilti vaina. Vyčiai ginkluojasi. "Darbininkas" su "Draugu" jau paskelbė vainą bedieviams. Kaip jūs kariausite be "Kardo"? Pamišlykite!





## DRAUGAI IR BIZNIERIAI!

Kuomet turėsite kokius spaudos  
darbus, neužmirškite

**"KARDO" SPAUSTUVĖ,**

Kuri atlieka gražiai,  
greitai ir pigiai visokius

## SPAUDOS DARBUS!

**S**PAUZDINA pla-  
katus, bilietus,  
kvitoms knygytes, kons-  
titucijas ir t.t. Taigi  
kas turėsite kokį spau-  
dos darbą, malonėkite  
kreiptis į "KARDO" Ad-  
ministraciją, o Jusų rei-  
kalavimas bus išpildy-  
tas umai ir sąžiningai.

**"KARDAS"**

149 Millbury St.  
Worcester, Mass.



Pirmu  
Kartu  
Lietuvių  
Kalboje  
—  
su I a-  
veikslais

## Nauja Lietuviška BIBLIJA SATYROJE

miera Biblijos 5 1/2 x 8 colius, turi 382  
puslapius ir 379 paveikslėlius. Labai  
įdomi ir naudinga kiekvienai ypatai.  
Žmogus skaitydamas šią Bibliją ir tē-  
mydamas į paveikslėlius, (kurie per-  
stato kas buvo pirm sutvėrinio svieto  
ir iki užgimimui Kristaus), ašmirs vi-  
sus savo vargus ir džiaugsis jogiai to-  
kią knygą įgijo, jam bus trumpi žie-  
mos vakarai.

**KAINA TIK \$1.00**

Norinti gaut šią Bibliją, pi-  
gus siųskit Expresso ar Pašto Money Orde-  
riu, arba registruotame laiške adresu:

**A. V. BAGDONAS**  
4736 S. Wood St. CHICAGO, ILL.

## "KARDO"

ADMINISTRACIJOJ

galima užsiprenumeruoti  
sekančius laikraščius:

**"KOVA"**

Savaitinis

Kaina metams \$2.00.

Išėina Philadelphijoje, Pa.

**"KELEIVIS"**

Savaitinis

Kaina metams \$1.50c.

Išėina So. Boston, Mass.

**"LAISVĖ"**

Išėina 2 syk į savaitę

Kaina metams \$2.50.

Brooklyn, N. Y.

**"NAUJIENOS"**

Dieninis

Kaina metams \$5.00.

Išėina Chicago, Ill.

## "RANKPELNIS"

Savaitinis

Kaina metams \$2.00.

Išėina Škotijoje.

**"TIESA"**

Mėnesinis

Kaina metams \$1.00.

Išėina Pittsburgh, Pa.

Kiekvienas "Kardo" skaity-  
tojas, kuris užsirašys pas mu-  
mis virš minėtus laikraščius,  
gaus gražią dovaną knygo-  
mis.

**"KARDAS"**

149 Millbury St.,  
Worcester, Mass.

## Ar skaitai "Laisvę"?

Jeigu ne, tai tuojau užsirašyk arba pareikalauk vieno  
numerio pažiūrėjimui.

"Laisvė" yra didelis laikraštis, eina 2 sykiu per sa-  
vaitę. "Laisvė" telpa daug naudingų straipsnių, apysa-  
kų, yra tam tikras moterų skyrius. Taipgi yra ir juokų  
skyrius, kuriame duoda įvairius patarimus ir atsakymus  
didis mokslininkas Orakulas, kunigo Bimbos žentas. To-  
dėl visi kun. Bimbos parapijonai privalo susipažinti su  
Orakulu, o tai gana lengva, tik reikia užsirašyti "Laisvę"

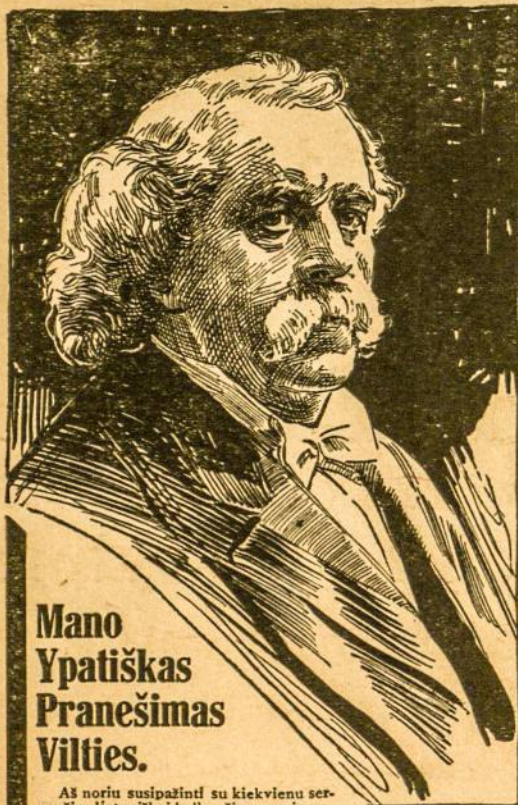
"Laisvės" kaina tik \$2.50 metams, pusei metų \$1.25.

Užsieny ir Canadoj \$3.50c.

Kreipkitės šiuo adresu: **"Laisvė"**

183 Roebling St.,

Brooklyn, N.Y.



## Mano Ypatiškas Pranešimas Vilties.

Aš noriu susipažinti su kiekvienu ser-  
gančiu, lietuviškai kalbančiu vyru ir mo-  
tere pasaulie. Aš noriu, kad jie mane  
žinotų, kaip teisingą draugą ir geradarį—  
kad žinotų kas aš esu—kuomi aš esu—ka aš  
esu padaręs praityje ir kad žinotų apie prak-  
tilnų darbą, kurį aš dabar veikiu. Iš mano  
paveiklo jūs galite matyti, kad aš uisiemiau  
medicinos praktikavimu per daugelį, daugelį  
metų. Mano plaukai dabar yra pabalę dėlei  
mano ilgų metų mokslo, tirinėjimų ir patir-  
mo. Aš atidžiai studijavau ir tirinėju tas se-  
nas, chroniškas, giliai įsisėdusias ligas, taip  
sunkiai gydomas ir apie kurias kiti daktarai  
taip mažai žino. Aš noriu, kad kiekvienas  
sergantis ir nusimines vyras bei moteris  
savo negales man atneštų. Aš jiems teisin-  
gai patarsiu. Leiskite man būti jūsų draugu  
ir geradariu. Pasisiųskite mano Dykai  
Duodamą Knygą ir skaitykite mano pra-  
nešimą vilties.

*J. Russell Price, M.D.*

## PILVO LIGOS

Dyspepsija ir Nevirinimas, Jaknų Negalės, Tulžingu-  
mas, Prietvarius, Raudonosios Gyslos (hemoroidai),  
Reumatizmas, Kataras, Dusulys, Veiksminiai širdies  
Suirimai gali būti pasekmingai gydomi Tamistos  
namuose už labai mažą užmokestį.

Mes taip-gi norime Jums pasakyti apie mūsų  
pasekmingą metodą naminio gydymo tokių smarkių  
ir chroniškų ligų kaip Syfilis arba Kraujo užnuodi-  
jimas, Odos Ligos, Gonorea, Nerviškas Nusilpnimas,  
Sukrekėjimo Striktura, Pūslės bei Inkstų Negalės  
ir ligos Lytiškai-šlapimo organu, kurios vyrus taip  
tankiai kankina.

## BRANGI 96 PUSLAPIŲ KNYGA SIUNČIAMA DYKAI.

Pasisiųskite kopiją tos knygos šiandien. Joje pasa-  
kyti aiškus faktai aiškioje, paprastoje kalboje. Ji yra  
sandelio žinijos ir užturi tokias informacijas ir patarimus,  
kokius kiekvienas vyras bei moteris turėtų žinoti ir sekti—  
ypač svarbi tiems, kurie ketina apsivesti. Jeigu norite  
žinoti, kaip jums gali būti sugrąžinta jūsų senų laikų sval-  
kata, stiprybė ir gyvingumas, jūs turite tuojaus prisisiųsdinti  
šią dykai duodamą knygą ir patirti faktus apie tokias  
negales. Nesiųskite mums pinigų—siųskite tikrai savo  
vardą ir adresą aiškiai parašytą ant dykai duodamos knygos  
kuponu, esančio apačioje. Liaukite mokėję sunkiai uždirbtus  
pinigus už niekam nevertus vaistus, bet skaitykite šią brangią vadą į svei-  
katą ir pasinaudokite jos laiku paduotais patarimais. Jūs patirsite savo  
kentėjimų priežastis ir kaip jūsų negalės gali būti pašalinamos.

## DYKAI DUODAMOS KNYGOS KUPONAS

Parašyk savo pilną vardą ir adresą, iškirpk ir siųsk mums šiandien.  
Neužmiršk užlipinti stempą, kad laiškas pas mus ateitų greitai.

**DR. J. RUSSELL PRICE CO., L1104 - 9 So. Clinton St., Chicago, Ill.**

Gerbiamieji:—Meldžiu man tuojaus pasiųsti visai dykai, apmokėta  
pačta jūsų brangią medikališką knygą.

Vardas ir pavardė.....

Gatvė ir No. ....

Miestas ..... Valstija.....



# Vietinės Žinios.

## Kas kuomi gali pasigirti.

L.S.S. 40 kuopa — veiklumu.  
L.Š.F. skyrius — savo pirmininku.  
W.L.U.P. Kliubas — vasarnamiu.  
L.S.S. 40 kp. Choras — savo mokymų tojum.

Kun. Jakaitis — nauja bažnyčia ir buikių pulku.

Saliuninkas Cezaras — pilvu ir muriu namu.

Saliuninkas Yešinskas — skupumu.

S.V. Bakanauskas ir P. Plokštis — šolderiais.

D. Zaletskas ir J. Špokauskas — balionėmis.

P. Balčiūnas — binzais.

P. Lozoraitis — savo nauju olseliu.

P. Dėdynas — aiskrymu.

M. Paltanavičius — nuplyšusiu automobilium.

Dr. Puskunigis — barzda.

L. Paulauskas — plaukų kirpimu.

M. Zizis — skutimu ir masažium.

L.M.P.S.A. 2-ra kp. sufragizmu.

Liet. Dukterų Draugystė — šokiais.

D. Stankus — "dry goods" štoru, peninimu ir "beibe".

Jeigu kiti, čia nepaminėti biznieriai ir organizacijos, turi kuomi pasigirti, lai tuojaus atsišaukia. **Svirplys.**

11 d. vasario, lietuvių svetainėje, atsibuvo Lietuvos Dukterų Draugystės parengta vakarienė. Svečių joje buvo apie 200. Laike vakarienės J. Neviackas pasakė trumpą prakalbėlę. Po vakarienei buvo įvairūs žaidimai. Laike vakarienės "dukterų" patarnavimas svečiams labai patiko.

12 d. vasario toj pačioj svetainėj atsibuvo Lietuvių Ukėsų Pašelpinio Kliubo susirinkimas. Šiame susirinkime kliubas veik vienbalsiai priėmė rezoliuciją prieš karę Suv. Valstijų su Vokietija. Rezoliucija pasiūsta į Washingtoną ir paduota vietos laikraščiams. Tame pat susirinkime kliubas nutarė įsigyti nuosavą namą su atsakančia svetaine. Tinkamo namo suradimas pavesta direktoriams.

18 d. vasario L.S.S. 40 kuopa surengė protesto mitingą prieš karę. Kalbėjo F. J. Bagočius. Likosi priimtos dvi rezoliucijos: viena prieš karę, ant ra prieš maisto išgabenimą kariaujančiom šalim. Žmonių šiame susirinkime buvo apie 500. Visi, kaip viens, balsavo už perskaitytas rezoliucijas. Rezoliucijų kopijas nutarta paduoti spaudai ir pasiųst Washingtonan.

Tą pačią dieną, vakare, atsibuvo L.S.S. 40 kuopos prelekcijos apie pragarą. Prelegentu buvo F. J. Bagočius. Publikos prisirinko tiek, kiek tik į salę tilpo. Prelegentas savo užduotį atliko pastebėtinai gerai.

Net didžiausi katalikai susiėmę pilvus juokėsi iš tų kvailų pasakų, ant kurių paremti įvairūs tikėjimai.

Geistina butų, kad drg. Bagočius tankiau aplankytų Worcesterį su savo prelekcijoms.

22 d. vasario Worcesterį aplankė drg. V. Kapsukas, "Kovos" redaktorius. L.S.S. 40 kuopa ant greitųjų surengė jam prakalbas. Publikos prisirinko pilnutėlė svetainė. Drg. V. Kapsuko kalba Worcesteriečiams labai patiko.

Ant rytojaus drg. V. Kapsukas, pasikalbėjęs su keliais kuopos draugais apie Sąjungos reikalus, išvažiavo Bostonan.

25 d. vasario lietuvių svetainėj atsibuvo LMPA. kuopos prakalbos. Kalbėjo Zuzana Puišutė ir J. Neviackas. Abu kalbėtojai savo užduotis atliko gerai. Publiką ypač nustebino draugė Puišutė. Ji kalbėjo dar tik pirmu kartu, bet savo užduotį atliko nei kiek neblogiau už išsilavinusius kalbėtojus. Reikia pasakyti, jogei draugė Puišutė, kai po kalbėtoja, gali atlikti didelį darbą lietuvių moterų judėjime.

Po prakalbų buvo užduodami klausimai, į kuriuos kalbėtojai sumaniai ir teisingai atsakinėjo. Publika visukuom buvo pilnai užganėdinta. Tik pabaigoj nedaperėto proto žmogus sukėlė mažą triukšmelį, vienok publika jį tuojaus nuramino.

18 d. kovo lietuvių svetainėj, 29 Endicott St., atsibuvo Lietuvos Šelpimo Fondo vakarienė. Patartina joje dalyvauti visiems progresyviškiems Worcesteriečiams.

Pradžioje vasario apleido Worcesterį darbštus ir energiškas mūsų draugas Jonas Vitkauskas. Jisai išvažiavo Bostonan dirbti Gubitosi ir Koval agenturoje, 111 Salem Str.

Visiems žinomo lietuvio P. Ložoračio gėrimų olselis randasi po numeriu 113 Ward Street.

## Nesiduokit Išnaudoti Save!

Bankrutino Bischoff, Grochowski, Kobre, Mahler — ir jie nepirmi nei-gi paskutiniai — bankrutis ir daugiau. Nuneš lietuviams šimtus tukstančių, nuneš nuo neprotaujančiųjų ir daugiau. Ar jūs norite būti vienas iš tokių? Jei ne, tad klausykite:

**Pinigus siųskite, kur tik norite,**

**Laivakortes į visus pasaulio portus,**

**Dokumentus: Amerikos, Vokietijos ir Rusijos,**

**Kaznačestvon arba Sberegatelnon Kason pinigų,**

**Kitus visus panašius reikalus ateikite pas žmogų, kurį visi pažįstate ir kuris žino, kaip atsakančiai paduoti darbą atlikti, o tai yra —**

**F. J. Bagočius,**

**249-255 Broadway,**

**So. Boston, Mass.**

Pirma negu kam kitam pinigų siųskite, paklauskite pas jį, o pamatysite, kad jis pasiųs pinigus ir padarys kitus darbus pigiau.

1140828

